

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

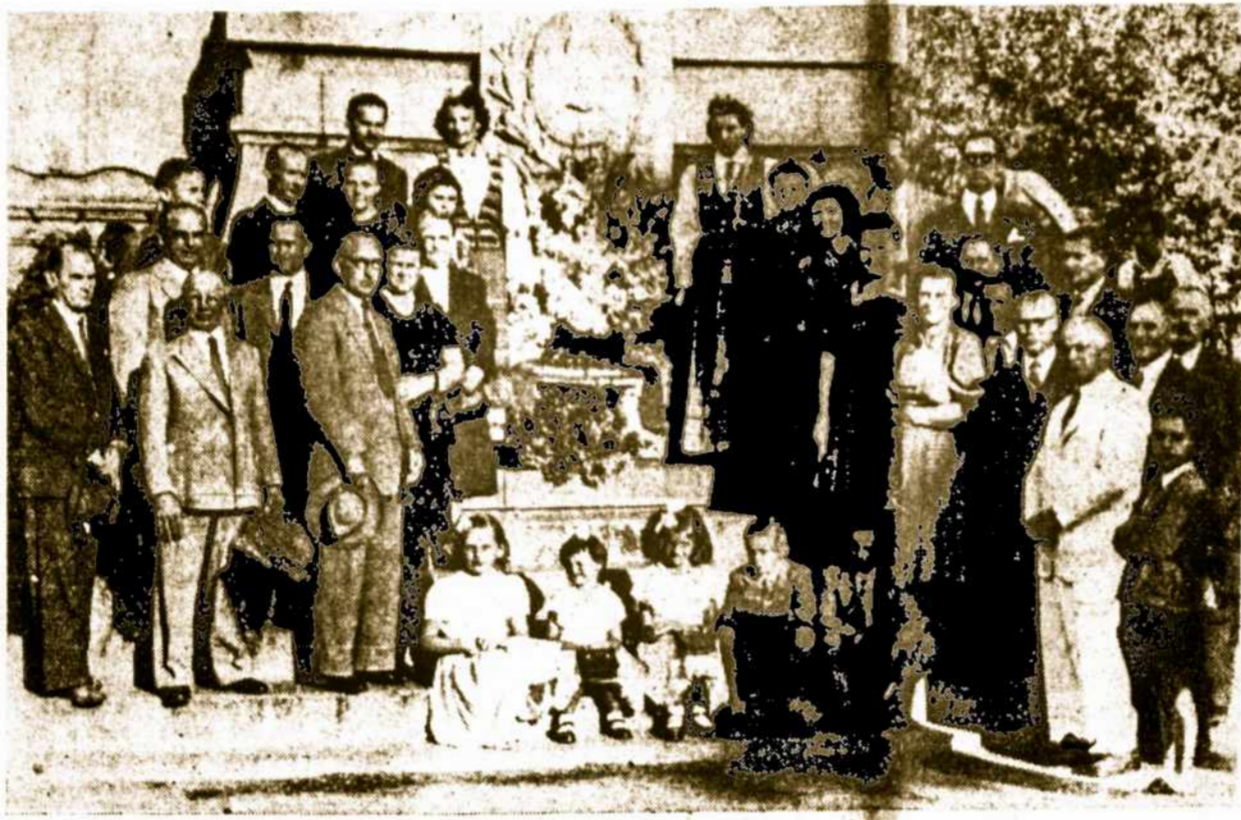
ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoje
20 pezą metams; 12 pezą pusemetiui.

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCION, REDACCION Y ADMINISTRACION:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

EL PENSAMIENTO FILOSOFICO DE SAN MARTIN

"Serás lo que hay que ser o no eres nada".
"La paz interna vale cien victorias".
"El silencio no es una prueba difícil para mis sentimientos".

Dr. Cereijo Vadovauja Amerikos Pasitarimams

Paminėję Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 32 metų sukaktuves, Kordobos lietuvių visuomenės veikėjai ir S. L. Arg. 6 sk. nariai 4, 3, 50 uždėjo gyvų gėlių vainiką ant Argentinos laisvintojo, Gen San Martin paminklo, jo mirties šimtmečio proga.

VOKIETIJOJE DAR YRA 71.000 PABALTIEČIŲ

United Telegrafo agentūra praneša iš Stutgarto, kad Vakarų Vokietijoje dar yra 71.000 pabaltiečių, 93.000 lenkų, 47.000 ukrainiečių, 20.000 ju-goslavų, 12.000 vengrų ir 12.000 ce-koslovakijos pabėgėlių.

ARGENTINOS MINISTERIO VEIKLA VASINGTONE

Argentinos Ekonominės Tarybos pirmininkas ir finansų ministras, Dr. Ramon Cereijo, savo patarėjų lydimas, 15. 3. 50 atvyko Vašingtonan.

TREMTINIAMS LIEKA TRYS PASIRINKIMAI

IRO stovyklose tremtinių globa baigiasi birželio 30, 1950. JRO pataria dar neišvykusiems tremtiniams pasirinkti:
Emigruoti, kur veža, grįžti į okupuotas gimtines, arba Vokietijoje pasilikus patiems gyventi.

ISPANIJOJE DAUG PRETENDENTŲ Į ARGENTINOS MILIJONUS

Ispanijos spaudoje paskelbus žinią, kad Buenos Aires mieste mirė Cartagena provincijos išeivis, Martinez ir paliko daug milijonų, atsirado 15.000 ispanų Cartagena srityje, kurių pavarde Martinez. Visi jie užplūdo Civilinį Registrą ir bando gauti giminingumo įrodymo dokumentus.

JAV AVIACIJOS VIRŠININKAS ARGENTINOJE

Jungtinių Amerikos Valstybių kariuomenės viršininkas, gen. Hoyt Vandenbergas, žymių karininkų ir valstybės vyrų lydimas, perėjęs savaitę viešėjo Argentinoje.

VIEN TIK VENEZUELA LAISVAI PRIIMA TREMTINIUS

Generalinis IRO direktorius, J. Donald Kingsley Zenevoje pareiškė United Press atstovui, kad Vokietijoje ir Austrijoje dar pasilikusius tremtinius laisvai priima tik Venezuela. Ji kitos Pietų Amerikos šalys daro įvairius apsunimus jų išleidimui.

PERONISTAI GAVO DAUGIAUSIA BALSŲ

Kovo 12, 1950 įvyko Buenos Aires provincijos rinkimai. Balsavimai buvo slapti ir laisvi. Buvo 5 kandidatų sąrašai.

JUGOSLAVIJA NENORI TAPTI KOLONIJA

Jugoslavijos v. r. min. ir kompartijos sekretorius, gen. Al. Ranković pareiškė, kad Jugoslavija niekuomet nesutiks būti rusų kolonija.

SENA „GREITO PRATURTEJIMO“ ISTORIJA

Visuomet atsiranda „akvatnykų“ greit praturtėti darbo. Tokių patenkintinimų nuo pinigų atsiradimo laikų, atsirado ir „talkininkų“, kurie lengvatikiams pardavinėjo „mašinas pinigams dirbti“.

NAUJO GESTAPO PRIEMONĖS VOKIETIJOJE

Rusų kontroliuojamoji Vokietijos srity gyvena 20 milijonų žmonių. Viensiems jiems teikti blankai, kuriuose turi pateikti savo biografiją kiekvienas vyras ir moteris.

BUENOS AIRES NELIKS NEGRĮSTŲ GATVIŲ

Buenos Aires miesto valdyba nutarė išgrįsti arba padirbti iš asfalto 3.769 kvartalių negrįstų gatvių. Viso nutarta padaryti 3.701.614 kvadratinų metrų grindinio. Tas darbas kainuos 303.390.163 pezų. Vartytinai tiems darbams paimti įvyko kovo mėn. 18, 11 val.

Danijoje Komunistai Pralaimi

SVIESI DANIJOS LIAUDIS PASISAKĖ

Danijos savivaldybių rinkimuose ši mėnesį išrinkti 586 socialdemokratai, kas reiškia tik 4 mažiaus, kaip 1946 metų rinkimuose.

BUVĘS NACIŲ VADAS BORMANN TARNAUJA SOVIETAMS?

Buenos Aires žurnalas „El Mundo Argentino“ 15. 3. 50 talpina platų Frank Feldmano straipsnį, kuriame įrodinėjama, kad vienas artimiausių Hitlerio bendradarbių, Martin Bormann, šiuo metu tarnauja sovietams.

DIDŽIAUSIA ORO LAIVYNO NELAIMĖ

Kovo 12, 1950 anglų lėktuvas Tu-160 II iš Belfast gabenoj į Valiją rugė žiūrovus, mačiusius kaip po 39 metų pirmą kartą anglai nugalejo aliečių. Leidžiantis Islando aerodrome, lėktuvas nūėjo į jūrą.

ANGLAI ŽADA PASEKTI RUSŲ PAVYZDĮ

Anglijos parlamento u. r. komisijos antrasis sekretorius, Ernest Davies, šteiči parlamentui raštą, kuriuo siūlo priimti nutarimą neleisti toliau kaip 30 kilometrų nuo Londono ne tik rusų diplomatus, bet ir paprastus Sovietų Sąjungos piliečius.

UKRAINOS BALSAS TIK PER MASKVOS TRIUBĄ

Kadangi Jungtinių Tautų Organizacijoje Ukraina balsavo kaip Ukraina, tai Anglijos vyriausybė, kaip JTO narys, pabandė užmegsti diplomatinis ryšius su Ukraina.

NESURANDA KAPITONO KARPĖS NUZUDYTOJŲ

JAV laivyno kapitonas Eugenius Karpė, attachė prie JAV ambasados Bukarešte, pakeliamas iš Bukarešto Parizium „išskirti“ iš miegamosios vagono lango prie Salzburgo tunelio Austrijoje. Jo lavonas 24. 2. 50 rastas sužalotas.

RUSAI GIRLASI LĒKTUVO IŠRADIMU

Kovo 21, 1950 Maskvoje minėta 125 metų gimimo sukaktis Aleksandro F. Možaiskio, kuris „išrado pirmą lėktuvą pasaulyje“.

ČEKOSLOVAKIJOJE EINA „VALYMAS“

Čekoslovakijos u. r. min. Vlodo Clementis atsitatydino. Jo vieton pasikirtas kompartijos pirmininkas Viljo Siroky, Čekoslovakijos vice premjeras.

BAENYCIOS VIRŠININKAI SU STALINU

„La Prensa“ 15. 3. 50 talpina United Press telegramą iš Maskvos, kuriuo sakoma, kad 73 aukšti dvasiškiai atsiuntė padėkos raštą Stalinui dėkodomai už globą.

ARGENTINOS ENTRE RIOS AUTOMOBILISTAS LAIMĖJO OSCAR GÁVEZ

1.503 km. per 11 v. 27 m. 19½ sek. Jo brolis Juan užėmė antrą vietą. Descotte 3, Cianci 4.

BUENOS AIRES Miesto valdyba pavadė privačiai įstaigai nuvežti sąlavas devyniose miesto srityse.

ARGENTINOS vyriausybė priėmė mokesčių mokėjamą be pabaudų pradžią iki 20. 4. 1960.

KRAUSTANT NUOMININKA UZMUSTAŠ SEIMININKAS

Perėję savaitę įvyko balsus atsiėmimas Villa Industriales srityje, 4 de Junio. Vienintelis namelio savininkas, teismo sprendimu ir vyriausybės atstovui dalyvaujant, bandė išmesti nuomininką. Susirinko apie 1.000 piliečių. Savininkas pasisakė du policininkus iš vietinės komisarijos. Vienok įtuzni mintis puolė savininką ir lazdomis jį užmūšė vietoje.

BUENOS AIRES miesto valdyba pavadė privačiai įstaigai nuvežti sąlavas devyniose miesto srityse.

ARGENTINOS vyriausybė priėmė mokesčių mokėjamą be pabaudų pradžią iki 20. 4. 1960.

Visi A. L. Balso prenumeratoriai gauna dovanas: vertingas knygas

IR IDOMŲ „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSŲ“ KALENDORIŲ 1960-TIEMS METAMS. NESIVALUOKIT UŽSIPRENUMERUOTI SAU IR SAŲO ARTIMIESIEMS IDOMIAUSIŲ LIET. LAIKRAŠTĮ P. AMERIKOJE.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoje ir visoje Pietų Amerikoje 20 Argent. pezų (1/2 m. \$ 12) Europoje ir šiaurės Amerikoje 3 doleriai metams. Kitur užsienin 3 USA dol. metams. Raštus, pinigų adresuoti sekanti: ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

Redakcija ir Administracija Avenida Boedo 737. Tel. 45-4444

SOCIALDEMOKRATAI VISUOMET PIRMIEJI

Daugiau kaip prieš pusę šimto metų Lietuvos Socialdemokratai Partija savo programoje įrašė reikalavimą Nepriklausomybės Lietuvai. Ji pirmoji iš visų partijų pasiekė šią reikalavimą. Jos veikėjai dėl to neretai nukentėdavo, įskundinėjami su caro žandarais bendradarbiausiais elementais, vėliau savotiškai naudojais pažangiosios Lietuvos visuomenės iškovotą Nepriklausomybę...

Ir dabar Europos laisvės sąjudin, kaip paminėtis nariais, Lietuvos socialdemokratai pirmieji įėjo, bendrai su kitom tautom skelbiami reikalavimai Nepriklausomybės Lietuvai ir bolševikiškų okupantų išsinešimo iš Lietuvos.

Grįžęs iš Paryžiaus įvykusios rytinės ir centrinės Europos socialistinių partijų tremtyje unijos steigiamojo kongreso, Lietuvos Socialdemokratų Partijos atstovas VLKKE, prof. J. Kaminskas, maloniai pasidalino išspūdžiais su „Lietuvio“ bendradarbiu, kuriam pareiškė:

„Tremtyje atsidūrę rytinės ir centrinės Europos kraštuose socialistai nenuleido rankų, bet yra pasiryžę kovoti dėl savo krašto laisvės. Tam tikslui jie veda akciją Vakaruose, o taip pat rūpinasi savo krašto ateities tvarkymo reikalais. Kad kova būtų sėkmingesnė, jie jau 1947 m. sudarė savo organizaciją. Į ją įėjo Lenkijos, Vengrijos, Rumunijos, Bulgarijos, Jugoslavijos, 3 Pabaltės valstybių ir Ukrainos socialistai atstovai. Ji stengėsi įvesti ir Vakarų socialistų tarptautinę organizaciją COMISCO, tačiau tai į Rytų Europos socialistus žiūrėjo su nepasitikimu. Iš dalies veikė ir iliuzija, kad gal būt, dar pasiseks susikabinti su komunistais, COMISCO sudarė tik nepriklausomų valstybių ir čekoslovakijos socialistų partijų atstovai. Šių metų pavasarį įvykusioje Londono Comisco konferencijoje į organizaciją antrajais nariais buvo priimti čekų, lenkų, vengrų, bulgarų ir jugoslavų, socialistų partijos tremtyje. Rumunijos, socialistų dalyvavimas paliko atviras, nes norėjo įstoti dvi Rum. socialistų partijos, kurių viena kolaboravo su komunistais. Pabaltės partijų išleisti m. klausimas buvo neįspręstas. 1949 metų birželio mėn. įvykusiam COMISCO kongrese Paryžiuje buvo svarstomas Pabaltės partijų priėmimo klausimas.

„Buvo nutarta, kad Pabaltės ir Ukrainos socialistų partijos galės dalyvauti naujai steigiamoje rytinės ir centrinės Europos socialistų partijų tremtyje Unijoje, bet ne pačiame COMISCO, tačiau Unija, kaip tokia, ir COMISCO siųs savo d. atstovus. Įvykęs Unijos steigiamasis susirinkimas, tačiau kartu konstatavo, jog toji būklė nėra laikinai pobūdžio. Įdomu, kad už akcijoje minėtą COMISCO nutarimą balsavo: belgai, olandai, danai, norvegai, švedai, vokiečiai, austrai ir Italijos Saragato socialistai. Prieš, t. y. prieš bendradarbiavimą su Pabaltės ir Ukrainos socialistais balsavo prancūzai, abi žydų organizacijos (Izraelio soc. ir Bundas) bei itali Silone socialistai. Susilaukė anglai, kurie tokiu būdu norėjo sušvelninti savo nesutikimus su prancūzais kituose reikaluose, ir luksemburgiečiai.

„Pasiteiravus, ar socializmo idėjos, nepaisant nepalankių sąlygų, yra dar populiarūs lietuvių tarpe, p. Kaminskas atsakė, kad Lietuvos socialistai savo tarpe turi nemažą jaunimo būrį, šiuo metu lietuvių socialistų veikla persikėlė į užjūrius. JAV veikia jau sena Amerikos lietuvių socialistų sąjunga, kuri yra savarakiška organizacija. Kanadoje lietuvių socialistai sudarė vietos socialistų organizacijų padalinius.“

KANADA NORINTI NEPARIKLAUSOMYBES

Kanados nacionalistų partijos atstovas, René Chalouit, Quebec parlamente 22. 2. 50 pasakė kalbą pranašaudamas, kad Kanada greit pasiliouos nuo Anglijos „globoš“.

Chalouit pataria parlamentui dar šiais 1950 metais atsikratyti Anglijos „globoš“. Skaitydamos karalių visiškai bereikalingu balastu Kanadai, Chalouit pareiškė:

„Pernai galutinai nutraukė visus formalius ryšius su Anglija jos „globoje“ buvusi Airija ir Indija. Būklė tikri, kad kuomet Kanada pasieks Airijos ir Indijos pavyzdį, tai Anglijos karalius mums atsitys pasveikinimu, kaip tarsi jis padarė pasiliovus Airijai ir Indijai.“

„Bandanti praryti svertimas tautos rykliai, anksti ar vėliau išsiska dantis...“

„Vokiečiai, totoriai, Turkija, Ispanija savo kraujo sėjos „globoš“ nuėjo istorijon. Tais pat kelias dabar eina Anglija, o paskui jais, norės ar nenorės, turės eiti šiuo tarpu sėstantis rusų imperializmas. Svetimo kraujo lakšiai neturėjo ir neturės mūsų pritarimo. Būdnais ir kulkomis valdanti imperialistai prilips liepto galą.“

PASIBAISETINAS TAUTOS NAIKINIMAS

Okupantams tarnaujanti „Vilnius“ pabandė tvirtinti, būk rusai nenaikina lietuvių tautos. Į tai atsiliepė „Keleivis“, paskelbdamas šiuos fakčius:

(1) Patys rusai yra ne kartą pripažinę, kad jie lietuvius išveža, tūkstantčius sodina į kaimus ir pan. (2) Patys rusai yra oficialiai savo laiku pasakė, kad Krimo totoriai, Pavolgės vokiečiai, cecenai ir kt. buvo iš savo kraštų išvežti ir tų tautų „autonomines“ respublikos panaikintos.

(3) Tūkstančiai pabėgėlių iš visų rusų užvaldytų kraštų yra tikriausias įrodymas, kaip smuntauja rusai užgrobtuose kraštuose. (4) Jungtinių Tautų organizacija turi daugybę medžiagos apie tautų naikinimą Rusijoje, tiems smurto veiksams tirti yra sudaryta tarptautinė komisija.

(5) Štai tik šiomis dienomis vokiečių spauda Berlyne pasakė, kad vien tik buvusiose Hitlerio koncentracijos stovyklose Buchenvalde, Saksenhausen ir kitose rusai nuo karo pabėgusio iki šių dienų išlaikė 186 tūkstančius vokiečių, kurių 86 tūkstančiai žuvo nuo bado, ligų ir žveriško apsiėmimo.“

„Amerika per anksti įstojo į karą. Ji galėjo dar bent metus palaikyti, neprovokuodama Japonijos. 2. O kai Amerika įstojo karą, ji savo akciją turėjo nukreipti daugiausia prieš Japoniją ir, svarbiausia, neduoti jokios pagalbos Rusijai, kuri Amerikai yra pavojingesnė už Vokietiją, jei žveigsime ir geopolitinius klausimus iš ilgametės perspekytyvos ateitin.“

3. Kai Amerika jau nusprendė remti Rusiją, ji puikiai dar galėjo visomis jėgomis atsisakyti remti Rusijos imperializmą bet kuriuose pasitarimuose ir konferencijose ir Vakarų kultūros tautos leisti pasirinkti okupacinę kariuomenę, bet neprimesti joms orientališkos okupacijos. Tuomet Baltijos respublika, Lenkijos ir Vengrijos kabinetai ar jų ministrai Washingtono būtų paprašę Amerikos ir Britanijos okupacijos, kol ten nusistovės tvarka ir bus išrinkti demokratiniai parlamentai.

4. Besąlyginio pasitaikymo (unconditional surrender) formulė turėjo būti greitai atmeta. Pergalė be taikos nėra geresnė už karą pralošimą, nes ji pratęsia karą nenumatytam ir ilgam laikui, išdėsto karą dalimis bent dviem žmonių kartom...“

5. Trijų didžiųjų pasitarimų turėjo vykti Amerikos žemėje. Demokratijų vadų važinavimas į Stalino okupuotus kraštus net tris kartus žiauriai susmuko demokratijos prestižą ir labai pakelia galingo diktatoriaus garbę.

6. Amerikos prezidentai dažniau turėjo pasitariti su tų valstybių diplomatais, kurių kraštai jau iki 1941 m. spėjo perėti kursą bolševizmo laboratorijoje; pastarimai su čekų vadais galėjo atnešti tik nelaimių, nes jų kraštus tuo metu dar nebuvo matęs bolševikinis tikrovis ir gyveno kvailomis iliuzijomis.

7. Reikėjo labai griežtai laikytis savo principų paskelbtų Atlanto Chartery. Šių principų atsiskyrimas - tai pergalės vaisių perleidimas savo priešui.“

Prof. Pakštas jau šeši metai kalba ir amerikiečių spaudoje rašo apie tas demokratijos klaidas ir gyvai įkina Lietuvos laisvės klausimą. Svarbiausiu lietuviu uždaviniu dabartinis metu prof. Pakšto nuomone yra tai, kas tuo gyvenimui tautos reikalui skatoma reikalingiausia visų samoningų mūsų tautos narių išsivijoje. Profesorius sako:

„Svarbiausiu lietuviu uždaviniu tremtyje laikui išlikti geru, dosniu ir kultūringu lietuviu. Kultūringo lietuviu pirmoji pareiga yra išlaikyti gyryną savo kalbą, apsaugoti ją nuo barbarizmų. Ką lietuvių kalba yra seniau prisitūmusi iš garbingų klasikinių kalbų (lotynų ir graikų), kas jai dariniai prigijo iš kaimyninių skelvdru, visa to turėtų jau mums užtekti. Bet dabar liūdnas motyvas man spraudžia sielon, kai aš užgirstu naujus ateivius per porą metų jau spėjusius sudarkyti savo kalbą. Ir šie vis dar tebeturi pretenzijų intelektualais vadintis...“

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

„Lietuvio“ redakcijos narys, sulaukęs 59 m. amžiaus, mirė Chicago, Ill. 30. XI. 49.

Pasaulio Lietuviai

POETAMS IŠAKYTA ATVAIZDUOTI ROJŲ PRAGARĘ.

Vyt. Kastytis „Drauge“ rašo apie naujų tradicijų poeziją okupuotoje Lietuvoje, kur žinomi ir nežinomi poetai verčiami garbinti vergijai: Sunku, žinoma, poetams ir tiems, kurie tik vaidina poetus, vaizduoti rojų tarybinę Lietuvą, kada dabartinis gyvenimas po sovietinio botagu su nesibaigiančiomis deportacijomis į Sibirą perpildytais kalėjimais, miestelių alkistėse ant atmatų krivoms išlenkimui pamestas žuvusiųjų partizanų lavonais pralenkia net ir pačius žiauriausius pragaro išvaizdavimus. Tačiau negaltingoji NKVD terorų ryškė kūrėjams duoda netikėtinių jėgų.

Tarybų Respublika, Lietuva mano, Teisingu keliu pasukai Tu amės, Mes kovą laimejom, laisvi mes gyvenam Ir vykdome didįjį penkmečio planą.

Taip aukštu tenoru užtraukia Antanas Jonynas. Prie jo tuojau prisijungia A. Skinkys:

Penkmečiais išpuosim savo jauną šalį Ir išnesim gražią ją į saulę šviesia. Ir tautų draugystę rasi savo dalia, Kaip dar niekad mano Lietuva žydėsi...“

Išgirdęs Jonyno ir Skinkio duetą, neišlaiko ir A. Churginas:

Žalias marias ir kalnus apkabimus, Tu vėl keliesi žaliojo šalie, Šeštadaly planetos kaip rubinas, Žėrėk per amžius Baltijos gelė...“

NKVD dirigentui mostelėjus lazdėle, iš „tarybinės Lietuvos rojau“ mįsčių balsų chorą įsijungia ir Valerija Valsiūnienė:

Tik metų astūnių, o jau tokia suagus, Užgrūdinta kovoj, gal truputį rūsti...“

Taigi, sakoma, vargas yra geriausias mokytojas ir grūdintojas. Ko gi per atšomerius metus neužgrūdintų kalėjimai, karūvos, transportacijos į Sibirą? Šiuo metu, kaip skelbia laikraščiai, Lietuvoje nėra nė vieno žmogaus, kur neturėtų būti vieno šio žodžio. Tremtinių žmones verčiamos tekėti už burliokų iš Rusijos gelmių...“ Taigi, tokie faktai, savaime suprantama, tautą grūdina daugiau, negu ugnis pilnė...“

„DRAUGAS“ SKELBIA DAILIOSIOS LITERATŪROS KONKURSA

(Oro paštu „A. L. Balsui“)

1. Dienraštis „Draugas“ skelbia novelę: ar vaizdėlio konkursą. Paskutini data konkursui skiriamais rašiniais įteikti - 1950 metų birželio 1 d.

2. Skiriamos dvi premijos: pirmoji premija - 75 doleriai, antroji - 50 dolerių.

3. Premijas skiria žinomas mūsų kultūros komisija, kurią sudaro darbuotojai J. J. Bačiūnas.

4. Tema paleikama pasirinkti pačiam rašytojui. Rašytojas tuo pačiu sutinka, kad jam kūrinys, premiją laimėjęs, ar nelaimėjęs, gali būti išspausdintas „Drauge“.

5. Sprendimo besališkumui patikrinti, autoriai turi pasirašyti slapyvardė, o atskirame uždarame voke pažymėti savo tikrąjį pavardę ir adresą.

6. Konkurso dalyvaujantieji rašytojai savo kūrinius stumia šiuo adresu: Literatūros Konkurso Komisijai, „Draugas“, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

7. Siūdomas savo kūrinių konkurso komisijai, rašytojas tuo pačiu sutinka, kad jam kūrinys, premiją laimėjęs, ar nelaimėjęs, gali būti išspausdintas „Drauge“.

8. Sprendimo besališkumui patikrinti, autoriai turi pasirašyti slapyvardė, o atskirame uždarame voke pažymėti savo tikrąjį pavardę ir adresą.

9. Konkurso dalyvaujantieji rašytojai savo kūrinius stumia šiuo adresu: Literatūros Konkurso Komisijai, „Draugas“, 2334 S. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

10. Siūdomas savo kūrinių konkurso komisijai, rašytojas tuo pačiu sutinka, kad jam kūrinys, premiją laimėjęs, ar nelaimėjęs, gali būti išspausdintas „Drauge“.

IŠGELBETAS ANGLIAKAKIS JUOZAS BURDA

„A. L. Balse“ sausio pradžioje, 1950 tilpo Unijos telegrama, pranešanti kaip Mahanoy City, Pa. darbininkai stengiasi išgelbėti kasyklose užgrūditą angliakasį Burbą. (Buenos Aires Herald taipgi buvo parašyta Burba, o ne Burda).

Sausio 16, 1950 laidoje „Naujienos“ plačiai rašo apie tą kasyklą katastrofą ir praneša, kad Juozas Burda tapo iegelbėtas.

Pasirodo, 5 broliai lietuviai, Burdai, yra anglių kasyklos kontraktistai-angliakasiai, dirbantys sykiu su švegeriu Lapinsku ir kitais giminaičiais.

Kazimieras Burda spėjo ištrukti iš griuvančių kasyklų, tik batus griuvėsiams nutraukė, jam sluogiant į viršų. O Juozas Burda, tapo atkastas po kelių dienų ir nugalėtas ligoninėm, kur greit atsigoavo.

„EKSPRESO“ REIK LAUKTI 9 VALANDAS

Kaip blogai Lietuvoje sutvarkytas judėjimas, matyti kad ir iš šios „Tiesos“ žinutės: „Važiuojant Vilniaus - švenčionių - Panevėžio geležinkelio ruožu, keleivis patiria švenčioniuose daug vargo. Keleiviai, vykstantieji į Uteną, Anykščius ar Panevėžį, čia turi 9 valandas sugaišti, kol jis perėda į siaurąjį keleivinį traukinį. Laukiamajame nepakenčiama sanitarinė padėtis. Bufete taip pat blogas aptarnavimas, patiekiami užkandžiai menkos kokybės. Nors pasipiktinę keleiviai kreipiasi į stoties ir bufeto vadovus, bet iš jų skundus niekas nereaguoja“.

A. GRICIAUS (Pivošos) „Skelvėdras“ Kauno dramos teatre pastatė J. Gustaitis, režisavo P. Kubertavičius. Pivoša, tautininkų spaudos feļjetonistas. Tik kairių partijų žmonės nesutampa su okupantais.

DIREKTORIUS NEKALBA APIE GIMNAZIJĄ

Per Vilniaus radiją perskaitytas rašytojo Vienuolio-Zukausko pasakalėjimas su Kovarsko gimnazijos direktorium Povilu Didžiarieniu.

Zukauskas iš Anykščių atvažiavęs į Kovarską. Direktoriui supažindino rašytoją su mokytojais.

Nepasakojo rašytojui apie gimnaziją ir josios gyvenimą, bet pradėjo pasakoti, kaip jis suorganizavo pirmą Kovarsko srities kolchozą. Gimnazijų mokytojai ir mokiniai verčiami vargti gyventojus į kolchozus.

„DRAUGAS“ praneša, kad JAV Imigracijos ir Naturalizacijos komisijos išakymu sumintas „Vilnius“ redaktorius V. Andrius. Jam grėšia deportavimas į tą šalį, kurios gyvenimą „Vilnius“ girta.

VILNIUJE MINĖJO JAUNIMO DIENĄ

Vilniuje įvyko „pasaulinės jaunimo dienos“ minėjimas. Jis įvyko rusų dramos teatre.

Minėjime kalbėjo Vilniaus miesto komjaunimo sekretorius Barzdaitis, Stalino rajono sekretorius Misiūnas, komjaunimo centro sekretorius Ragutis, Vilniaus geležinkelietis Ciechanavičius ir Vilniaus universiteto studentė Dilytė. Ji pasakė fanatišką kalbą.

V. KOSIŪSKA iliustravo ir Vilniuje išleido pasaką pagal lietuvišką liaudies dainelę „Du gaideliai“.

ANDRIUS KUPREVIČIUS, kurio piano koncertas M-r del Plata Casino salėje įvyks būlandžio 4.

NAUJAI ATVYKUSIEJI Į USA TREMTINIAI

Rugsėjo 6 d., 1949, laivų „General Sturgis“ ir New York atvyko 19 lietuvių šeimų iš Vokietijos. Atvyko: Konstančia Bruzgienė, Jonas Bukauskas, Ona Ežerskas, Juozas Gaidis, Leonas Jablonskis, Jurgis Jakubonis, Gryta Janušaitis, Vytautas Milkintas, Kazys Pakštas, Pranciška Petrušienė, Edgaras Rožnickas, Jonas Rutkauskas, Petras Šlekys, Marijona Stasiulis, Magdalena Staras, Kęstutis Vieraitis ir Valentinas Plioplys.

Rugsėjo 8 d. laivų „General Heimzelman“ ir New York atvyko 25 lietuvių šeimoms. Atvyko: Kazimieras Anriulis, Janina Čerkauskas, Antanas Goteckas, Alfonsas Kviečinskas, Juozas Markauskas, Anelė Matulevičienė, Valentinas Miciūlis, Marija Mikalajūnaitė, Vytautas Murauskas, Stasys Patlaba, Juozas Petruškevičius, Eugenija Račkauskas, Teklė Radzius, Leonas Ramonaitis, Petras Rasutis, Benediktas Sablinskas, Stasys Slovikauskas, Marija Šulaitis, Vladislavas Vaskauskas, Česlovas Vitkauskas, Rapolas Ugintas, Antanas Urbaitis, Bronė Urbutytė, Petras Zemanitis ir Antanas Žukas.

Rugsėjo 10 d. laivų „General Ballou“ ir New York atvyko 52 lietuvių šeimynoms. Atvyko: Jonas Adamonis, Juozas Bielskis, Jonas Brazdžionis, Ona Brazdžionaitė, Feliksas Breimeris, Jonas Blyaitis, Aleksandras Dapšys, Adolfas Dimavičius, Voldis Džiūvė, Romualdas Eidelis, Elena Einantaitė, Emilija Girdušienė, Ona Girulienė, Jonas Gobis, Julija Grinkaitė, Vincas Griobaitis, Juozas Jakaitis, Paulina Jankevičienė, Regina Januškevičienė, Jonas Juozaitis, Povilas Jurevičius, Petras Kasulaitis, Jonas Kavalinas, Olga Klemekytė, Ona Kajuškaitė, Ian Kursius, Boleslovas Kučinskis, Petras Laužikas, Algirdas Markevičius, Adolfas Masilionis, Jokubas Mikeliūnis, Kostas Milionas, Valentin Mucschinskis, Albertas Paulikaitis, Jurgis Petėris, Petras Petrušaitis, Bronius Polikaitis, Anelė Poškaikienė, Balys Poškus, Petronėlė Praškauskienė, Antanas Ramanciūkas, Matas Serepka, Vanda Sruogienė, Zefiras Šlivinskis, Genovaitė Tušis, Algimantas Ubutis, Pranas Ušelis, Jonas Vaicekonis, Antanas Valaitis, Vladas Venckus, Aleksas Židonis ir Vladas Žilinskis.

Rugsėjo 7 d., 1949, laivų „General Howtze“ ir New Orleans, La., atplaukė 24 lietuvių šeimoms. Atvyko: Stasys Aleksiejus, Kazimieras Aukš tikmalis, Jonas Balskus, Richardas Dikmanas, Jonas Juodeika, Petras Kaminskas, Pranas Litvinaitis, Jonas Markvald, Antanas Misičevičius, Simonas Mikaitis, Kristapas Naujokas, Altonas Nutautas, Abicetas Onaitis, Augustas Pleikys, Vladas Selenis, Stefa Simokaitis, Marija Škematė, Katryna Šlekytė, Petras Stakė, Antanas Stongvila, Grasiada Steponavičius, Julijona Zablonskis, Vytautas Kontrimas ir Longinas Lašas.

Rugsėjo 10 d., 1949, laivų „General Taylor“ ir New York atvyko 58 lietuvių šeimoms. Atvyko: Jonas Adomaitis, Marija Anuškevičienė, Bronius Araminas, Pranas Beretka, Vladas Bilinštrabas, Jurgis Būbnys, Juozas Budrevičius, Kazys Budvytis, Jurgis Ciplys, Stanislava Czarkowska, Kazys Dapkevičius, Jonas Dapkus, Jurgis Gasunas, Jonas Gradinskas, Janina Gumauskas, Jurgis Indrašius, Mykolas Kaimantas, Adolfas Kalvaitis, Stasys Kiškis Gediminas Klausutis, Anupras Kilmas, Jonas Labuckas, Jerimanas Lešinskas, Raimundas Liormanas, Vigilius Martinonis, Emilija Matedkūnienė, Justas Markelis, Alfonsas Matulaitis, Aleksandras Miliauskas, Vladas Motiekaitis, Antanas Pališonis, Julius Penkevičius, Eduardas Praniškas, Vytautas Paškauskas, Stasys Radzišauskas, Stasys Raudonis, Bernardas Redikis, Adolfas Rožinskis, Benjamins Skribarka, Vladas Šnolis, Vladas Šepety, Vladas Šunkis, Jonas Švelnys, Petras Tamulinas, Mykolas Tonkunas, Petras Titas, Jerimanas Triukas, Augustas Tumaitis, Emilija Vaišnoraitė, Pranas Vaitkus, Borisas Vaisvilė, Juozas Vikaruskas, Liūdas Vilimas, Erna Walachovicz, Leonas Zalepuga, Kazys Zemeckas ir Jonas Žilinskis.

NAUJAS LIETUVIŲ TAUTINĖS BENDRUOMENĖS KOMITETAS

Ligišioliniam L. T. B. Centro Komiteto pirmininkui p. B. Vyliandui išvykstant į JAV ir Centro komiteto nariui p. B. Grigoliaiui sveikatos sumetimais atsisakius iš eitujų pareigų, naujais Centro Komiteto nariais buvo pakviesti L. T. B. Tarybos išrinkti iš eilės sekantieji kandidatai p. A. Vaitkus ir adv. A. Repšys.

Gruožio mėn. 3 d. įvykiusame posėdyje L. T. B. Centro Komitetas taip pasiskirstė pareigomis: L. T. B. Centro Komiteto pirmininkas - gyd. J. Balčiūnas. Vicepirmininkas ir išdmininkas - adv. J. Šlepetyš. Sekretorius - dr. E. Noakas. Komiteto nariai - A. Vaitkus ir adv. A. Repšys. LTB

ADV. MERKIO dvare padarytas kolchozas. Prijungti ir kaimyniniai ūkiai. Meryks buvo linkęs geruojų tartis su rusais, daryti jiems nuolaidų, bet rusai jį pasigrobė pirmos okupacijos metu. Jo likimas nežinomas. Merkio dvaras, pavadintas kolchozu „Stalin“, randasi prie pat Kauno.

Tikėk! Vienatvės valandose knyga liks tavo ištikimiausiu draugu. Ji Tau visur ir visada suprantama kalba kalbės...

Lietuvių Tautos Vitalizmas ir Jos Charakteris

BR. ZUMERIS.

Versdami lietuvių tautos istoriją randame dėmesio vertą dalyką — nepaprastą mūsų tautos vitalizumą. Šis vitalizmas — nuostabi mūsų tautos misija, kurią vargu ar kada būsimis mės, pasitenkinti konstatavimu, jog jis lydi mažą lietuvių tautą tarp valdovo sosto ir vergo nedalios. 1000-ties metų istorinio lietuvių tautos gyvenimo laikotarpį, nelyginant raudonu silūtu tęsiasi lietuvių tautos nepalauijamas gajumas. Istorinio gyvenimo bėgyje lietuviai, kaip išsiliejusios upės srovė, užplūdo didelę dalį anuometinės Rytų Europos, čia vėl šis potvynis staigiai tampa vos vos sruvevančiu upeliu. Tačiau tiek pirmuoju, tiek antruoju atveju krūta į akis triumfuojantis vitalizmas — nenumaldomas tautos noras gyventi.

Lietuvių tauta išsina istorinėse arenose, kada šaurėje ir vakaruose ima žvangėti ginkliai. Rami žemdirbių tauta tampa kariais. Žemdirbys paieka arklį, kada jį purenamai dirvai grąšina realus pavojus. Lietuvių griebėsi ginklo sava laisvei ginti. Kovą už laisvę visada būna kieta ir ne-dviprasmiška. Todėl ir mūsų istorijos pradžioje užvirė — būti ar nebūti. Likimingo kovą vedė ištisos lietuvių tautos generacijos ligi šių dienų.

Is senkapių ir pilikainių atidengiami nerasyta tautos praeiti, bet ir čia nerandama, kad mūsų tauta pasižymėtu gausumu. Yra nuomonė, jog Vytauto Didžiojo laikais lietuvių etnografinėse ribose buvo apie 500.000 žmonių. Tai nežymi salė tarp ekspansyvių slavų ir germanų masių! Ir štai čia ryškėja tas nepaprastas vitalizmas. Kaip nedidelė tauta, nuolat puolama gausingų kaimynų — išsilauko ir net ištisais šimtmečiais gi- na Rytų Europos erdvę nuo Nemuno žiočių ligi Maskvos ir Juodosios jūros pakrantių: rytuose nuo is Azijos stepių plūstančių raitųjų totorių gaujų; vakaruose, visiems laikams, su- stabdė ant Nemuno krantų volkijosos ekspansijos volą. Šiandien legendarinė skamba Algirdo kardo kirvis Kremliaus vartuose, ar Vytauto Di- džio žirgo pagirdymas Juodojoje ji- rroje. Is kur šis vitalizmas? Is kur kilo anoji didelio masto jėga? Kiek padėta aukų imperialistinėms Rytų, Vakarų ir Pietų užmačiosioms sukliudyti? Kiek pareikalavo įvairios okupacijos, epidemijos, sukliamai. Is kur lietuvių tauta šėmėsi stiprybės ofenzyviai galiai palaukyti Rytų Europoje — ilgus amžius kontroliuo- dama politiška ir militariškai dide- nes tautas apvaisindama jų vidaus gyvenimą politiniais pradais? Is kur kaupėsi jėga, kad plazdanti lietuvių tautos širdį nepajėgė užgniaužiti nei politinės, nei kultūrinės okupato pa- stangos?

Du likiminiai mūsų istorijos poli- aisi: laisvė ir vergija, kilimas ir smuki- mas, triumfas ir tragika, klestėjimas ir žlugimas. Kam mes už tai turime būti dėkingi ir ką smerkti — lietuvių tautos politinį ar karo genijų, atski- ras esmenybes ar laiko sąlygas, geo- politinį padėtį ar, pagaliau, patį lie- tuvių tautos charakterį, kuris atitin- ka istorinį vystymąsi ir talpina sa- vyje abu polius — ofenzyvinį ir de- fenzyvinį. Lietuvių tauta istorijos bėgyje mokėjo laimėti ir skaudžiai pralaimėti, tačiau niekada nesnygė, pasiliko veikli ir atspari — ofenzyvoje ar defenzyvoje — prisiderindam laiko sąlygų ir reikalavimų, niekada tačiau neišleisdam is akių pagrindinio sie- kimo — savo egzistencijos išlaikymo.

Kas yra tauta, parodo jos žygiai ir darbai. Tautos siekti tikslai yra pati tauta. Tik ta tauta, kuri turi tvir- tą vitalinį pagrindą, tegali būti didė- lės dvasios ir plačių užsimojimų vyk- datel didelius darbus ir žygius, kurie sudaro jos istoriją.

Kelomis mintimis pabrėžę nepapras- tą mūsų tautos vitalizumą, jo ak- tivaizdoje žvilgtelėkime is tautos cha- rakterį, kurio rolė šalia kitų aplinky- bių, neabejotinai didelė.

Nacionaliniai tautos charakterio susidarymu turi įtakos įvairūs faktoriai: geografinė tautos apgyventos teritorijos padėtis, rasė, gamta, istori- nis likimas. Is pamintųjų faktorių grupės patirinėkime du faktorių: etno- loginę struktūrą ir istorinį likimą.

Gvildėdami etnologinę tautos cha- rakterio struktūrą betarpiškai susidi- rame su rasine tautos struktūra. Et- nologinė ir rasinė struktūra čia reika- linga bendrais bruožais atskirti, pa- brėžiant, kad etnologinė struktūra sąlygoja žmogų, kaip žmogų-būvimą. Is kitos pusės rasinė struktūra kon- centruojasi apie žmogų, kaip biologinį- būvimą. Suprasti žmogų ribojantis

vien tik rasine jo kilmė būtų nepra- minga, nes rasinės faktoriaus turi dau- gian įtakos žmogaus fiziniai struk- tūrai; etnologinė kilmė — kreipiasi į kultūrinę esmę. Pirmasis pradas yra dvasinis-protinis fenomenas; antrasis — fizinis. Etnologinis faktorius yra svarbesnis nei rasinis ir remdamiesi pastaruoju teigimu, pabandykime ta- tos charakterį spręsti is etnologinio taško.

Iškodami etnologinio faktoriaus bei jo įtakos lietuvių tautos charakte- ryje prieiname, kad lietuviai nėra vie- no etnologinio tipo žmonės, bet savo charakteryje talpina du etnologinius elementus. Lietuvių charakteriui y... būdingi: nomandiskas, arba gyvulių augintojų, ir matriarchaliskas, arba žemdirbių tipas. šie du tipai būdingi lietuviškajam charakteriui. Žino- ma, jie nėra lygiagrečiai vienas kito, bet vienas kuris elementas daugiau ryškėsiis, antrasis — mažiau. Anks- tyvesniajame lietuvių tautos laiko- tarpje išryškėjęs nomandiskas, kai vēlesniuose laikuose išsina priekin matriarchaliskas elementas.

Nomandiskas elementas charakte- ringas visiems indo-europečiams, kur- jie atsinešė Europon ir išlaikė, ligi susimaišė su ankstyvesniais Europos gyventojais. Amžių bėgyje šis ele- mentas neišliko grynas ir lietuvių charakteryje, tačiau apie jį, kaip to- kį, reikalinga kalbėti, nes jis randame lietuvių tautos charakteryje.

Klausimas, kur randame aukščiaū minėtus charakterio elementus Lietu- vių tautos gyvenime? Kuriais reiški- niais jie pasireiškia ir kur? Šeimoje, socialiniame gyvenime ir religijoje. Šeimoje nomandiskas bruožas pabrė- žiamas tėvo teise, kaip šeimos galva; palikimo teisė bei tėvo įpėdinystės priklausymas vyresniajam sūniui. To- liau mergaitės aprūpinime ir išleidime už vyro; vestuvių ceremonijose ir pa- galiau tautos dainose. Socialiniame gyvenime nomandisko elemento mani- festaciją matome karo vedime, eks- pansijoje ir troškime vadovauti bei viešpatuoti kitiems žmonėms ar tau- tons. Lietuvių kunigaikščių karo ekspedicijos po slavų teritorijas, pra- dedant prieš Mindaugą ir baigiant Vytauto Didžiojo žygius žalgiriu — vakaruose ir Vorksoje upė — rytuose, charakterizuoja nomandiską troškimą kariauti, užimti ir viešpatuoti. At- kreipdami antrąją lietuviškosios eks- pansijos pusę randame Lietuvos Sta- tutą, tą aristokratišką reiškinį socia- liniam gyvenime; didį civilizacijos paminklą is pirmosios istorinės Lietu- vių tautos gyvenimo fazės, kuris te- gali būti suprantamas ir išaiškina- mas, kaip aukščiausias nomandisko- sios dvasios triumfas lietuvių tautoje, kadaangi nomandai buvo teisės ir tvar- kos kūrėjai bei teisinės hierarchijos šalininkai.

Religijoje nomandiskas elementas charakterizuojamas tikėjimu dieviška būtybe. Dieviškas buvimas simboli- zuojamas dangaus kėnuose. Charakte- ringa šioje religijoje, kad joje nėra mitologijos ir stabų. Ši religija yra abstrakti. Perkūnas, senovės lietuvių religijoje, simbolizavo vyriausią die- višką būtybę. Senovės lietuviai nors ir buvo pagonys, bet nebuvo stabų garbintojai, kaip graikai ir romėnai. Lietuvių religijoje buvo tiesioginis santykiavimas su gamtos jėgomis, ta- čiau vengiant aiškaus antropologinio atvaizdavimo. Laikydami gamtą šven- ta lietuviai meldėsi jai tokiai, kokia ji jam atrodė, be įsvaidavimo žiau- rių dievų ir stabų. Šiame panteizmo kulte žmogus jautėsi silpnas prieš anas jėgas, užtai jis saukėsi į nuolankumo, bet nesistengė jas sutraukti į mitolo- ginę sistemą.

Visi aukščiaū išvardintieji momen- tai yra nomandiskosios kultūros ele- mentai. Tiesa, jų yra daugiau, tačiau pastarieji — atstovaujantieji momen- tai lietuvių charakteryje.

Mokslininkų tvirtinima, Europa prieš ateinant indo-europečiams buvo apgyventa matriarchalisko tipo žmo- nių. Europečių kultūros progresas buvo įmanomas tik tada, kai noman- dai is keliaujančių piemenų tapo sėdi- nys žemdirbiai, nes kultūros išsivys- tymas ir tolimesnė jos pažanga teį- manoma, kada žmonės pastoviai gy-vena vienoje vietoje.

Pradėdami nagrinėti matriarchai- sko charakterio bruožus mūsų tautos charakteryje, turime pirmiausiai pa- brėžti mūsų teigimą, kad matriar- chaiska kultūra tegalima sėdliū žem- dirbių tautose, nes matriarchaiska kultūra yra analogiška su žemdir- byste. Matriarchaiska kultūra be žem- dirbystės neįmanoma. Lietuvių cha- rakteryje šis elementas labai ryškūs, kadaangi lietuviai toli amžių glūdumo-

je buvo pastovūs ir sėdliū gyventoi- žemdirbiai. Užtai lietuvių tautos ir jos kultūros istorijoje santykis su žė- me yra svarbus velkasny. Žemdirbių ūkių tauta žemės momentu duoda daug reikšmės. Lietuvis yra stipriai jaugęs is žeme, nes jo žemė yra sava jo žemė. Mūsų istorija nėra rinkiny- s abstrakčių idėjų, pagal kategoriskas istorijos imperatyvus, bet besikel- čiantieji tautos gyvenimo santykiai rįsasi su savo žemės santykiu.

Kas del meno ir religijos, tai tenka pažymėti, kad matriarchaiskos kultū- ros mene randame geometrines figū- ras. Lietuvių tautinis menas savo pagrinde turi matriarchaiskos kultū- ros pradmenis. Matriarchaiskas bru- ožas religijoje — mėdulio garbini- mas, vėlių įskūnijimas, protėvių ger- binimas ir moterų dalyvavimas religii- niam kulte, kas ypač žymu senovės lietuvių religijoje.

Is atskirais bruožais apvelgę etnologinę lietuvių tautos karakterio struktūrą randame ją susidedančią is dviejų elementų — nomandiską — bendrą visiems indo-europečiams ir matriarchaiską — kurio pradmenys glūdi priešistoriniuose senosios Eu- ropos gyventojuose. Kuris is šių dvi- jų elementų lietuviams yra artimes- nis? Galima teigti dvejopai, bet pa- tenkinanti atsakymą sunku duoti, nes abu elementai mūsų tautos charakte- ryje gyvi ir artimai susiję savyje tiek istoriniais laikais, tiek šiandieninėse aplinkybėse. Lietuvių tautos istori- ja mini didelius istorinius žygius; žymi istorines datas ir įvykius fak- tams apie placiū mūsų sentėvių ekspan- siją ir karo dvasią, kuri kilusi is mažo aisiū branduolio apgautė vi- ša anuometinė Rytų Europa. Nuka- riamai ir pakriksiomis slavų gimė- nims tvarkos davimas, tada didžiū- niuose plotuose, lietuviams sekėsi nu- stebinančiai geriau, nei jų tuometi- nės kultūrinės bei socialinės instrukti- jos galėjo leisti tai daryti. Šian- dien sunku suprasti ana intensyvio- ji lietuvių fazė mūsų istorijoje, kuri tačiau tada turėjo savo rason d'etre. Vytautas Didysis yra šios nomandi- kosios dvasios viršinė simbolizuan- tias šios dvasios aukščiausiaū išsiplė- timą ir galią. Is kitos pusės šis eks- pansinis išsivystymas nebuvo barba- riskas grovomas (palg. rusus. Red.) ir kraujo troškimas, bet troškimas su- gyventi, duoti tvarką ir rimtį, kurios tada taip trūko slavų pasauliui. No- mandiskoji lietuvių ekspancija is Ru- sija buvo nuolatinis siekimas įvairias tautas su jų papročiais ir skirtingais gyvenimo būdais sujungti į vieną di- džiąl vienetą, vadovaujantis teisės ir laisvės principu. Tai savotiškas ban- dymas sukurti lietuvišką Common- wealth is šių dienų prasme. Šiam bandomui lietuviai sudėjo didesles pa- stangas, dažnai sugyvenimo labui at- siskirdami net savao gyvenimo bū- do svetimųjų naudai.

Antrasis lietuviškojo charakterio elementas — matriarchalnis supran- tamos ne horizontaliai, bet vertikaliai. Jo esmė glūdi ne veržimesi į tolį ir erdvę, bet ribojasi is stiprų jausmą žemės ryšiu. Kaip minėjome, žem- dirbys yra stipriai susaugęs su sava žė- me. Jis myli savo laukus ir pievas, nes jos vėlios yra darbo prakaitu ir jmirksios krauju — jas ginant. Dir- va, kurią jis puresna, yra maitinanti ir auginanti motina. šis žemės kam- pelis — namai, tėviškė, tėvynė. Mel- lė jai kyla ne is turtingumo, gražumo, naudingumo, bet del jos savumo — kad ji sava, kad ji yra mūsų žemė. Lietuvių meli gijantai žemeli su jos mistika ir šventumu — neatsikriamas lietuviškojo charakterio bruožas. Gy- venimas lietuviui yra niekas, jeigu jis neturi savosios žemės. Ant savosios žemės jis yra gyvas tautas ir stiprus. Tiek sąryšyje su sava žeme lietuvis yra lietuvi.

(Pabaiga sekančiam numeris)

Lietuviška žodis — mielas žodis, lietuviška knyga — brangus draugas!

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPEJA IR SUKUOTOJA „OLIMPIA“

Moderniska galvos dabinimas c. Camacuá 78 (Rivadavia 6600) Tel. 63-8575 — Bs. Aires (vyksta į klijėnėjų namus)

JONAS MARCINKUS O remontojia ir dazo namus. O c. MARCO AVELLANEDA O Villa Caraza O

JUSTINO VALAICIO VIESBUTIS O „SAN MIGUEL“ O Rio Ceballos-Sieras de Córdoba O Teléfono del Estado 65 O

27 kambariai, nuo 23 iki 25 O pezų su puikiu maistu. Mau- O dymosi pieta, sokių aikste, O baras, kalnų šaltiniai. Daryki- O te rezervacijas telefonu, tele- O grafu arba laiškaik. Veikia va- O sarą ir siemę. O

KAIVINĖ-BARAS-BILJARDINĖ „KAUNAS“ Vladas Masiokas Savininkas CACHI 809 Tel. 61-4615

Kas Kaip Remia "A. L. Balsą"

KARPAVICIUS IR ZABUKAS

„A. L. Balsas“ redakciją aplankė dvi mūsų laikraščio draugai iš Villa Ballester. Tai sąmoningi tautiečiai Vladas Karpavicius ir Karys Zbukas. Apsmokejė prenumeratas iki 1952 metų, po \$ 40 ir paaukavo „A. L. Balsas“ spaudos darbu paramai po \$ 10. Jie ne vien žodžiais, bet ir darbu prisideda prie lietuviybės gavinimo Argentinoje. Garbė jiems.

PRENUMERATAS APSIMOKĖJO:

- Juozas Zavickas ir \$ 70 aukų,
- Vladas Pocius ir \$ 30 aukų,
- Franas Vikonis ir \$ 30 aukų,
- Karys Zbukas ir \$ 10 aukų,
- Vladas Karpavicius ir \$ 10 aukų,
- Stasys Ivanauskas ir \$ 10 aukų,
- Aleksandras Pajojus ir \$ 10 aukų,
- Vincas Guobis ir \$ 10 aukų,
- Viktoras Diminskis ir \$ 10 aukų,
- Stasys Miščikas ir \$ 10 aukų,
- Bronė Zienkaitė-Mayer ir \$ 10 aukų,
- Antanas Gutauskas ir \$ 5 aukų,
- Antanas Liaušenskis ir \$ 5 aukų,
- Juozas Saulėnas,
- Jonas Grigaliūnas,
- Vytautas Kriščiūnas,
- Kazimieras Kunigocis,
- Bals Dalinkevičius,
- Jonas Jaraminas,
- Jonas Zibolis,
- Pranas Stempoczekas,
- Jurgis Zemaitis,
- Alfonso Cipinis,
- Ignas Kersys,
- Justinas Gaidamanskas,
- Marijonas Cikota,
- Pranas Duda,
- Teofilus Aliukas,
- Povilas Ražanskas,
- Juozas Martinkus,
- Adolfas Siperka,
- Povilas Vaska,
- Jurgis Stokūnas,
- Bronius Marcinkevičius,
- Pranas Ivoškevičius,
- Stasys Pšibylauskas,
- Antanas Skruodis,
- Magdalena Lukošienė,
- Jurgis Lukošius,
- Kazimieras Kalainis,
- Antanas Matulis,
- Stasys Užkuras,
- Boleslovas Andrijauskas,
- Jonas Navickas,
- Kazimieras Jonaitis,
- Pranas Makauskis,
- Juozas Guzas,
- Antanas Latvėnas,
- Jokūbas Žukas,
- Antanas Černiauskas,
- Anelė Velža,
- Juozas Bielinis,
- Jonas Švaikauskas,
- Ignas Zemaitis,
- Kantas Švaris,
- Karys Liutkevičius,
- Vladas Aidukas,
- Juozas Baulys,
- Zigmas Stasevičius,
- Jurgis Liutkevičius,
- Dr. Justas Kuncaitis,
- Juozas Jocas,
- Stasys Kilčiauskas,
- Stasys Daukas,
- Romualdas Stukas,
- Stanislovas Staneika,
- Vacys Andriuska,
- Vladas Urbietis,
- Jurgis Mogila,
- Vincas Bagdonavičius,
- Zigmas Širvinskis,
- Stanislovas Jacekvičius,
- Povilas Tamošiūnas,
- S. L. Argentinioje,
- Karys Marcinkevičius,
- Kazimieras Arlauskas,
- Matas Būšnėnas,
- Juozas Kazdauskas,
- Andrius Jakubauskas,
- Ipolitas Žiloba,
- Izdoris Jankauskas,
- Jeronimas Balaštis,
- Bals Zabulionis,
- Lidias Krompolcas,
- Jonas Morkūnas,
- Bronius Būšnėnas,
- Matas Augustavičius,
- Apolonia Kudišienė,
- Juozas Pileckas,
- Kazimieras Raminskas,
- Kliemensas Balčiūnas,
- Antanas Kazokas,
- Jonas Slavinskis,
- Matas Bendinskas,
- Juozas Karūzas,
- Augustinas Andriukaitis,
- Jonas Papekys,
- Antanas Mėlynis,
- Julius Velička,
- Vladas Didžiulis,
- Jonas Lysas,
- Jonas Kunigėnas,
- Petras Bilevičius,
- Antanas Miselis,
- Vytautas Janulaitis,
- Franas Totilas,
- Jonas Grižas,
- Martynas Juzauskas,
- Vlads Mrtinėnas,
- Jožus Kepalas,
- Rožė Endrikytė,

Reikalaukite planų is: S. E. ASTORGA LAVALLE 913; TE. 35-6738, BS. AIRES Arba „A. L. Balsas“ Administracijoje

ROTONDA, atstu 80 metrų, tasoje Av. Presidente Peron, prie Antartida Argentina (buv. Gob. Ugarte) parduoda 233 puikius sklypai.
● Artimiausi fabrikai: Firestone, Portalit, Bieckert, Protto H-nos, La Cerámica del Plata, Vidr. Argentina V. A. S. A., Delter, Jordana, etc.
● Llavallol stotis už 1.000 m. su 50 traukinių kasdien
● Kolektyvai 151 ir 155 kas 5 minutes, 80 m. nuo sklypų ● Nesus- penduojama dėl blogo oro.

EN VENTA
PARA LA VIVIENDA
PARA EL TALLER
BASE \$ 6 EL M
EN 8 AÑOS DE PLAZO

Knygos

1 B. Babrauskas LIETUVOS KE- LIU I ir II dalis. Didelis formatas, 362 psl. Vertingiausias mūsų liudies ir žymybių rašytojų darbų rinkinys. Kiekvienam išėjimui įsigytina knyga. Kaina I-II dal. \$ 10.00.

2 Alė Rūta-Nakaitė LIKIMO KE- LIU. Pirmoji žinomos rašytojos rink- tinių novelių knyga. \$ 3.

3 J. Švaitas, SIELA LAGAMINE, dvylika novelių, „Atžalyno“ leidinys, 144 pusl. Kaina \$ 3.

4. LIETUVOS ŽEMĖLAPIS. Ke- turis spalvų. Vidutinis formatas. \$ 3.

5. Tautos ženklas VYTIS. Kamba- rinis formatas (26x33 cm). \$ 2.

6. Julius Kaupas, DAKTARAS KRIPŠTUKAS PRAGARE ir kitos pasakos surašytos slaptose Kauno miesto kronikose. Povilo Abelkio lei- dinys, Adolfo Valcaicio iliustracijos, 190 puslapų. Kaina \$ 5.

7. B. Rutkūnas SPARNUS MAN META PAUKŠTĖS. Rinktinė poe- zija. \$ 2.00.

8. Dr. Karys Grinius, MINTYS IR ATSIMINIMAI, 303 pusl., su auto- riarus paveikslu. Čia raste vardus ir pavardes pereinoto ir šio šimtmečio veikėjų. JAV parduodama po 2 dole- riu, o „A. L. Balsas“ galima dar gau- ti po 7 penas egz.

9. Vincas Ramonas, KRYŽIAI, pre- miuotus romanas, išverstas is anglų, latvių ir kitas kalbas, 286 puslapiai, išleido „Patria“, 1947—190 Lietuviš- kosios Knygos Sukakties — Metais. Kaina \$ 5.

10. P. Tulpė, TILTO SARGAS, Po- vilio Abelkio Lietuviškų Knygų Lei- dyklos leidinys, iliustravo R. Vese- lauskas. 151 pusl. Kaina \$ 5.

Sišdamsi prenumeratas ir knygų užsakymus, laišku galite siūsti ir pi- nigus. Rašykite dar šiandien: „A. L. Balsas“, Casilla de Correo 303, Buenos Aires, Rep. Argentina.

„AUSTRALIJOS LIETUVIS“ Weronas Ave, Ascot Park, Adelaide SA, Australia.

Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išsinaš kas dvi savai- tės, teikia plačią vietos lietuvių gy- venimo informaciją. Leidžiamas 30 —40 pusl. dydžio.

Prenumerata Argentinoje, metams 15 pezų, pusel metų — 8. Užsakyti per „A. L. Balsas“ Re- daktiją.

„A. L. Balsas“ Administrac.

Spauda

ATSICISTA PAMINETI

* PANORAMA ARGENTINO, pa- raše Luciano Rottin, 110 puslapų, iš- leista Buenos Aires, 1949. Šešiolikoje skyriu autorius aptaria ekonominę, politinę, socialinę šalies padėtį, pla- čiau apsisotant prie butų krizės ir migracijos problemų. Autorius tei- singly tvirtina, kad Argentina pagei- dauja ir gali priimti šimtus tūkstan- čių ir milijonų atėvių, bet nori, kad naujieji atėviai perėitų ankšcian at- vykusiu atėvių kelius, kurie pastatė geleinkelius, fabrikus, pravedė ke- lius, iškasė kanalus, padarė pirmuo- sios žygius agrikultūros srity. Kri- tikų ir mokytojų pakama vietoje. Autoriaus supratimu, reikalingi pu- nieri, nebijanti darbo žmonės, tie, kurie, kaip ir ankstyvesni atėviai, sa- voru darbu sukurtų laimingą atėių sa- ir savo vaikams.

* ŽMOGUS, KURIS AMŽINAI KE LIAVO, paraše A. Vilainis — šidlaus- kas, išleido „Nemunas“, Cicero, III, J. A. V. 1 sąsiuvinys, 56 puslapiai. Kas dvi savaitės žada išėiti kiti 6 sąsiu- viniai, viso apie 300 puslapių. Pie- šiniai dalį J. Pantiaunas. Kiekvieno sąsiuvinio kaina po pusę dolerio. Ga- lima gauti „A. L. Balsas“ arba išraš- tyti is autoriaus tiesioginiai: Mr. A. Vilainis — šidlauskas, 5300, W. 23 Plac- ce, Cicero 50, III, U.S.A.

* EAST AND WEST, (Rytai ir Vakarai). Estų Informacijos Cent- ro žurnalas anglų kalba, 100 pusla- pų, 1949 m.: Garvagatan 11, Stock- holm, Sweden. Visas numeris pašvė- tas aprašymams, kaip okupantai na- kina estų tautą.

* TEVŲ KELIAS (Senda de los Padres), neperiordinis religinis kul- tūros ir informacijos leidinys, Nr. 3, lapkritis, 1949: Colegio Salesiano, Apartado 369, Caracas, Venezuela.

* APAŠTALO JONO EVANGE- LIJA, Lietuvių Misijos Draugijos leidinys, 118 puslapų, 1948: P. O. Box 488, Chicago 90, III, USA.

* AISTIJA, Lietuvių-Latvių Vie- nybės Informacijos Biuletinis Nr. 4, 1949, abiem kalbomis: Geestacht v. Hamburg, Spakenburg III, Alemania.

* „VYTIS“ paskutiniame 1949 me- tu numeryje praneša, kad žurnalas „Aidai“ is Vokietijos persikėlė į JAV.

* RELIGINGI IR KRIKŠCIONYS, Carlos A. Guevara, pusl. 4, 1949, E. Vallonienės vertimas ir leidinys.

* VENEZUELOS LIETUVIŲ SA- VAITINIS KALENDORIUS — 1950 šv. Metams, „Tėvų Kelio“ leidinys.

— „NAUJIENOS“ atsilėpė į kun. Urbonavičiaus straipsnį „Darbinin- ke“. Tas rašytojas dvasiškis neat- sargiai tvirtino, būk boiševikai „iš- sivyso“ is socializmu. Tą klaidingą nuomonę sugrivo „Naujienos“, pa- brėždamos, kad daugiausia boiševikų yra katalikiškos šalys, o mažiaus- sia ten kur valdžioje yra socialistai, pav. Skandinavijos valstybės, An- glijoje, Australijoje. Tikras boišev- izmo brolis yra nacizmas ir visokios diktatūros.

BUVUSIO LIETUVOS PREZIDENTO DR. KAZIO GRINIAUS

Atsiminimai ir Mintys

Tai yra stora, didelė 300 puslapių smulkaus rašto knyga apie Lietu- vių tautinį atgimimą, apie senesnius lietuvių veikėjus, partijas, pro- gramas ir lietuvių tautos kovas už laisvę.

Knyga labai įdomi, paduoda daug žinių is mūsų nesenos istorijos, o daktaras K. Grinius is savo atsiminimų papasakoja daug linkmų ir įdomių nuotykių. Skaitydami tą knygą prisiminime mūsų jaunas dienas Lietuvoje. Knygos kaina 7 pesai. Užsakymus su pinigais pra- šome siūsti šiuo adresu:

„ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS“ OASILLA DE CORREO 303, BUENOS AIRES

Pasaulis ir Moteris

ONA VYTAUTIENĖ PAS KRYŽIUCIUS

Tai buvo 1400 metais. 15-jo amžiaus pradžia, kaip įprasta krikščionims, buvo sutapta maldomis, įvarnionis religinėmis apeigomis...

Ar netektų čia įžiūrėti nuo Ordino laikų vis pasikartojančią tendenciją - vokiškai griežtai nori mus užkariauti, bet kai jiems tai nepavyksta...

- Dievo vardas: Lietuviškai - Dievas; latviškai - Dievs; prisiškai - Deivans; airiškai - Dia; angliškai - God; arabiška - Allah; armėniškai - Teuti; asiriškai - Eleah; bretoniškai - Done; bulgariškai - Bog; čekiškai - Bog; daniskai - Gud; egiptiškai - Ten; teut. egiptiškai - Teun, estiskai - Jumal; germaniškai - sen. - Diet; graikiškai - Theos; gudiškai - Bog; hebraiškai - Eleah, Iehovah; chaldėiškai - Elliah; indostaniškai - Rain; ispaniškai - Dios, itališkai - Dio; japoniškai - Gezer, keltiškai - Din; kiniskai - Prusz; lenkiškai - Bog; o tariamas kai u; lotyniškai - Deus; madagaskariškai - Alla; ololiškai - Au; persiškai - Sire, peruiškai (indėniskai) - Pučkamae; portugališkai - Deus; prancūziškai - Au; rusiškai - Bog; siriskai - Aiah; suomiškai - Jumala; teutoniskai - Goth; totoriškai - Magatai; turkiškai - Aiah; ukrainiškai - Bog; vokiškai - Gott.

PATARIA POROMS GYVENTI BE ŠLIČBO

Prieš trejetą metų Anglijoj buvo sudaryta iš teistinkų, sociologų ir visuomeninių komisija, kad išdirbtų planą dabartiniam santuokos įstatymų reformuoti. Šiomis dienomis šita komisija paskelbė savo raportą...

MOTINA - VAIKŲ DRAUGĖ, O NE DIKTATORĖ

Svarbiausia motinos pareiga yra vaikų auklėjimas. Tai yra sunkus ir komplikuotas darbas, reikalaujantis nuolatinio budėjimo ir pasivienimo. Kiekviena motina stengiasi kuokeriausiu atlikti tas pareigas, bet toli gražu ne visos žino kaip...

KATARINA JUKNYTĖ ŠOKA ČILĖJE

S. Bakanas „Naujienose“ plačiai rašo apie Argentiną lietuvaitę Katariną Juknytę. Gimusi Inkuvo k., Umergės apskrityje, Argentinai atvyko 1927 m. Lietuvą aplankė 1938. Grįžo į Buenos Aires 1939 m. Isteškoję už amerikiečių inžinierius Pearson. Viešėjo sau savo giminės Pensilvanijoje ir pas tetą Puodžiūnienę, Chicago, Ill. 1950 metų pradžioje su vyru išvyko į Čilę.

DALIA TELYČENAS

Šiomis dienomis dienraštyje „The Pittsburgh Press“ buvo dėta foto nuotrauka lietuvaitės tremtinės Dalios Telyčenos, 22 m., kuri neseniai iš tremties čia atvyko. Tremty Wuersburgo Universitete studijavo mediciną ir įgijo daktaro laipsnį. Čia žada toje srityje dirbti toliau.

Kasdieniniai Reikalai

STASKEVICIŪTĖS - DAVIDONIO VESTUVĖS

Kovo 4, 1950 p-lė Ioana Staskeviciūtė ištekėjo už savo sužadėtinio Juozo Davidonio, Jr. Šios gražios lietuvių jaunuolių poros vestuvės dalyvavo abiejų jaunavedžių tėvai ir giminių bei kviesti svečiai. Civiliniam Registre liūdininkais pabuvo broliai Jurgis ir Juozas Morkūnai. Svečiai buvo Kazimieras ir Valerija Pronskūnaitė Kaminskai. Puosni vestuvių vakariene, po šilubo sugrūžis iš Lietuvos Bažnyčios, įvyko jaunosios tėvų namuose, Buenos Aires. Jaunavedžiai gavo daug gražių dovanų. Argentinioje augustus lietuvių jaunuolių poros, sukūrusios gražų šeimyninį židinį gyvenimas lai bus visomet skausius ir laimingas.

LIETUVAITĖ PASKIRTA DP KOMISIJON

Illinois Displaced Persons komijoje lietuvaitė neturėjo savo atstovo, bet perėitė mėnesį gubernatorius Stevenson paskyrė į tą komisiją p-lę Euphrosine Mikučytę. Taigi lietuvaitė dabar irgi turės balsą įstaigoje, kuri rūpinasi atvykstančių į šią valstybę tremtinių įkurdimu. P-lė Mikučytė, baigusi aukštą mokyklą ir turinti nemažą patirtimo visuomeniniame darbe, yra kompetentinga eiti šias naujas pareigas. Ji yra išdo globėja stambiausioje lietuvių susisėlimo ir apraudos organizacijoje, Susivienijime Lietuvių Amerikoje. Šio Susivienijimo prezidentas Wm. F. Laukaitis, beje, yra Displaced Persons komisijos pirmininkas Maryland steite. N-nos. — MAGDALENA ŠUMAUSKAITĖ PAKALKIENĖ, buvusio „Paramos“ direktoriaus žmona, atvykusi iš tremties bus dukrą ir ženą Čerkielūnų, mirę New York'e 7. XII. 49. Gimusi Rygoje. Buvo mokytoja ir visuomenininkė. — MARIJA DUNDULIENĖ (Kalnų Dukte), parašiusi visą eilę scenos veikalų, režisavusi ir vaidinusi, gyvena Hort miestelyje, Mich., sulaukusi 70 m. amžiaus. Eugenia V. Čikštaitė.

NEW YORKO MIESTO MAJORO KARJERA

New Yorko miesto majoras, William O'Dwyer, 59 m., amžiaus našlys, 20. XII. 49 apsigėdė su juodbrūve gražuole Sloan Simson, modeliste 30 m. amžiaus, kuri 1942 m. atsiskyrė nuo Carroll Dewey Hipp. O'Dwyer, Europos emigrantas, atvykęs New Yorkan be cento kišenėje, dirbo kaip anglių iškrėvas, lėkščių plovėjas, bartenderis, policininkas, teisėjas ir generolas. — HYPATIIJA YCAITĖ COLUMBIA UNIVERSITETĖ

JULIA REGINA VIRGAILYTĖ, muzikos profesorė, malonai skambinant pianu kultūrinuose lietuvių parengimuose, ypatingai lydėdama šv. Cecilijos choro dainas salėje ir per radio. Jaunolė Virgailytė žada greit sukurti šeimos židinį.

POL. STOSKIŪTĖ DAINUOJA WAGNERIO OPEROJE

Vasario 8 d. Polyna Stoskiūtė dainavo Wagnerio operoje „Die Meistersinger“.

IRENA RADVILAITĖ, šiemet baigusi Technologijos Institutą Chicago, Ill., gavo stipendiją tolimems technikos mokslo studijoms. Ji taipgi gavo pasiūlymą profesoriui Honolulu Universitete, Hawaii salose, — praneša „Sandara“.

IESKAU GYVENIMO DRAUGĖS, kuriai nusibodo vienuma, kaip ir man. Turiu gerą tarnybą ir žmones sako, kad esu linksmas. Kuri tautietė norėtų savo likimą suristi su manuoju, malonėkite rašyti šiuo adresu: Sr. Miguel Kuprys, Desvio Hardcastle, Ing. White, FCNG Roca prov. Buenos Aires.

PADEKOS LAISKELIS

Juan Alberto Bocage ir Paula Jarmalavičiūtė de Bocage šiomis reikiška širdingą padėką už dovanas ir pasveikinimus, gautus mūsų vestuvių progą: „Argentinai Lietuvių Balsui“, Mištinis Dr. K. Grauzinai su ponai, ponai Onai Ožinskienei, p. A. Grisonui su ponai, p. J. Ramonui su ponai, p. Antanui Januliui, p. J. Mikloviui su ponai, ponai Guščiuinas de Alfonso, p. Juozui Kaminskiui su ponai, p. Juozui Debiesui su ponai, p. Vladui Valikonui su ponai, p. Petruį Zukelui su ponai, ponai Brazienėi, ponai Plasiad Paulienienei, panelei Janinai Samulyteit ir p. Antanui Augilini su seima. Gal baldžio mėnesyje apsilankysime Buenos Aires, tai pasimatysime asmeniškai. Tuo tarpu geriausi linkėjimai visiems mūsų draugams Argentinėje. Juan Alberto Bocage. Paula Jarmalavičiūtė de Bocage. Montevideo, 3. 3. 1950.

Buenos Aires estų draugijos „Estonia“ narės ir nariai sportuoja lygindami savo aikštę Villa Ballester. Estai, latviai ir čekoslovakai 18.3.50 turėjo savo bendrą sporto šventę.

LAIMĖ ŠESTOKIENĖ

smilkalu, žolių ir šaknelių kvapo. Ant ugniauko kabėjo keletas varinių indų, iš kurių kilo kvapūs garai. Dvi didelės mėlynos akys, skaidrios ir gilios, kaip dangaus mėlynė, žvilgė į Nortoną. „Prisiek, keisei, ir pailsėk.“ — tarė žilaplaukis šeimnininkas, nelaukdamas, kol atveis prašėks. — „Ten ant lentynos rasi maisto alkiui numalšinti,“ — kalbėjo jis toliau, išdžiūvusia, kaip vasakas geltona ranka parodydamas į vieną trobelės kurtę. Jo balsas buvo lygus ir ramus, bet turėjo kietą metalinį atbalsį. Paskui, nelaukdamas padėkos, jis vėl pasilenkė ant savo varinių katilių. Nortonas instiktivyli juto, kad prie ugniakuro besėdintis žmogus seniai yra pamiręs, kas tai yra nuostaba ir smalsumas. Ir ar nebuvu jų didybė ir jėga tams, kad jis nuolat liko nepasiektojo džiaugsmo ir skausmo kryžkelėje? O jis — nerimtas, vis kažko naujo beieškąs — jutosi jų tarpe toks pat vieniskas kaip Himalajuose. Nejaugni vienodumas buvo ir amžinybė ir jėga? Jo mintis pritraukė neramus mulo prukštimas: tarp uotų įsispraudusi stovėjo mažitė trobelė, ir pro jos langus blykčiojo šviesa. Tik dabar, pabūdęs iš savo susimastymo, Nortonas pastebėjo, kad kalnais silnko tamsas. Nušokęs nuo mulo, pasibeldė į duris. „Jeik!“ — atsiliepė iš vidus. Su vis didėjančiu nusteblimu Nortonas pamatė, kad durys buvo tik privertos. Keisto lūkesio apimtas, jis sėgė į vidų. Prie apvalaus molinio šidinio sėdėjo žilaplaukis vyras. Jo veidas buvo kalnų saulės išdegtas, bet vistiek dar šymėjo baltosios rasės atėvi. Trobelės oras buvo prisigėres

gi, pagaliau, jūs pats esate? — paklausė jis senį, gražindamas stiklą. „As ieskau ramybės elektrą.“ — vis taip pat mašialai besisūpsodamas atsakė jam tyrinėtojas. Paskui jis pasilenkė virš ugniakuro ir, išžiūrėjęs į žarijas, ėmė pasakoti: „Prieš penkiojų metų, kai as dar buvau toks jaunas kaip tu, gyvenau as vienam tokių skrudėlynu, kuriuos ten žemai miestais vadina. Mano laiką nuolat skirstė laikrodžio rodyklė. As skubėjau tarp daugybės pažįstamų, as dar labiau nuo daugybės nepažįstamų, niekad nematytų ir negirdėję žmonių, kurie veikė, sėkė ir sprendė šalių ir kontinentų likimą. Žodžiu, as skendėjau tame neišnarpliojamame civilizacijos voratinklėje, kur atskiro žmogaus valia, norai ir jausmai, jami pažiam to nepastebint, yra veikiami tūkstančiu, su jo siekiamais nienko bendro neturinčių veiksnių. Kartą atėjo valanda, kai as pradada visa, kas man buvo brangu, ir tils skausmas pažadino mane iš to ilgo svaigulio, kurio ten žemai paprastai laimingų gyvenimu vadina. Apstulbusiomis akimis žiūrėjau į laikrodžio ciferblatą, nesuprasdamas, kaip jis galėjo skirstyti man darbą ir polįs. Apstulbusiomis akimis as žvelgiau į laikrodžio skiltis, ir man buvo nesuprantama, kodėl as turėčiau liūdėti ar džiaugtis dėl jo pranešimų. Kas man buvo žmonės, tautos ir žmonija, kas man nepaliko nei krislielio džiaugsmo? As tjuar per gatves ir juokiansi, mane nuvedė į teismą, o as juokiansi. Ir kas man buvo teisėjas, teisėjumas ar įstatymai? Jie negalėjo gražinti man džiaugsmo, nei atimti mano skausmo. Tada mane norėjo uždaryti į pamislėtų namus, bet as pabėgau. Ketverius metus basčiausi po žmones, kaip elgeta, kaip valkatas. As nenorėjau dirbti, nes joks kitiems suteiktas džiaugsmas negalėjo gražinti man mano prarastąjį. Palengva mano žaidsa tili, ir as vis labiau ėmiau matyti, kokie nelaimingi ir laiminguosieji is žmonių yra. Kuo ilgiau keliavau, tuo daugiau amžinojo nerimo ir kančios sutikau. Tada man kilo mintis surasti žmogaus sielą ramiaušius vaistais — kadais as dirbau vaistinėje. As pasiryžau surasti

Ramybės Eleksyras

Vėjas draikė ilgus, susitarisčius keliauninko plankus, ir vakaro saulė metė šėselius ant jo idegusio veido. Jis jojo iskeles galvą, nejautrus nei nuovargiui, nei klūtims, o žvilgsnis buvo paliovos godžiai skverbėsi stauro akmens taku vis tolyn ir tolyn. Is abiejų keliu pasių stūksojo milžiniškos raudonojo granito uolos, aštrios, kampuotos ir niuros. „Pone,“ — staiga tarė jo palydovas, sulaukęs savo maula, — „toliau joti nebegalima.“ Eugenijus Nortonas nustebeš atsigrėžė ir kurį laiką tylėdamas žiūrėjo į susirūpinusį Himalajų sūnau veidą. „Argi Li-Feng sutiko šiandien baimę?“ — pagaliau jis paklausė, pavarydamas savo maulą pirmyn. Bet Li-Feng nejudėjo is vietos. „Pone, toliau — ten klaikieji kalnai, ir joks vadovas neis su tavim. Ten gyvena didžioji kalnų dvasia Hljama, galingas kaip žemė, rūstus kaip Himalajai,“ — ir Li-Feng, nusikabinęs nuo kakio amuletus, pradėjo kalbėti keistus maldų žodžius. Bet Eugenijus Nortonas negalėjo grįžti. Kažkokia baidi jėga traukė jį vis tolyn ir tolyn. Jau trečius metus bastesi jis po pasaulį, kažko ieskodamas, kažko nerindamas, pats gerai nežinodamas ko. „Gali sau grįžti, Li-Feng,“ — tarė jis po trumpos vidujinės kovos. — šit tavo pinigai! — Ir trys aukštes monetos su kurtėju džiūu nukrito ant tako. Paskui jis lengvai paplojo muiui per kaklą ir nuėjo, dar kartą pajamojėvas ranka savo buvusiam vadovui. Kanopų bildeys kurtiai sklidu tarpkiniu ir jų aidas skambėjo toli kalnuose. O vis dėlto nejanuku buvo Nortoniui toje raudonojo granito dykumoje. Nors jis ir buvo pamėgęs vienatvę,

O taip atrodo neapsimokėjęs ir priešingai negavęs.

Poezija

POMIRTINIAI VEIDAI

Generolo

Pravertos lūpos mirties sprendimą tariant —
Užgesęs žvilgsnis, kaip sodybų pelenai.
Vingluotos raukšlės, kaip nutrūkę pakaruoklių virvės kariant,
Per rūstų veidą tęsiasi, troškūso gyventi amžinai.
Jam nekrologe niekas žodžių gražesnių nerado:
„Daug vyno jis išgėrė svetimų namų rūsius.
Išvargusių žmonių minias susūdė prie Belgrado,
Ir pats nutrosko padegty sodybų pelenus“.

Kareivio

Ne motinos ranka akis užklojo pilku šydu,
Bet dulks, kaitros, skausmas ir viena kulka.
Lyg tulpės, skruostuos skaisčios kraujo dėmės žydi —
Kaip palaužta gelė nusvirusi galva.

Turtuolio

Ne vargo, nuovargio, kamuotas veidas,
Riebus, patenkintas, nors metų daug turis.
Kaip tik nunuogintose šokėjos šį aplėdo,
Aistrų apgautą, minkštojo kėdėj, pabučiavo jį mirtis.

Vargšo

Prie šalto, purvino grindinio, po atviru dangum.
Taip neatplėsiamai prisiglaudęs veidas, kaip akmuo.
Kažkas rankas sutersęs keikė jį, kam jis žmogum, —
Ten buvo sąsaras, ne deimantai pabirę jo...

Poeto

Ramus, nušvitęs ilgėsiu, kaip marios,
Beprasmiskoj kovoj iškentęs tyliai ir kantriai;
Kaip paukščius, savo dainas iš narvų išvaręs,
Apvilts meilės jis užgeso išdžiūti.
Jis žino, kad jis gulės greta tarp miesto skurdžių,
Jo turtas, juk žmonėm ir kandėm per pigus.
Tik jo gimtosios žemės šauksmas kurtus,
Su juo prabilis į bėgančius metus.
Montreal, 1949. 11. 20.

Jonas Nevardauskas.

LAISVĖS BELAUKIANT

Aš norėčiau padainuoti dainą linksmą, dainą šviesią,
Kaip saulūzei anksti rytą gieda girios tamsios, vėsios,
Kaip į mėlynąjį dangų visos gelės galvas tiesia.

Aš norčiau surimuoti melsvą dangų, smarkų vėją,
Marių bangą nežabotą, aušrą — rytmečio skelbėją,
Ir nakties šviesiuosius burtus — amžinas žvaigždės erdvėje.

Ir į dainą aš sudėčiau ryto rasą ant žiedelio,
Beršo lapą pirminį, pirmą rausvą pumpurėlį,
Budenio geltoną lapą, drebantį ant nuogo kelio.

Tūkstančiai balsų paukštelių suskambėtų man dainoje,
Kaip jie skamba, kada rytą girios džiūgesiu alsuoja;
O lakštingala raudotų ir ligėtus toluoje...

Tik, kai girios šimtametės nuo ateivių pieno krinta,
O iš lizdo išblakytiems vien krauju aušra prašvinta, —
Tilsta giesmės, lūžta balsas, lyg gelė žiauriai numinta...

Bet kada į giedrą dangų vėl laisvi rankas ištiesme,
Laisvą dangų, laisvą žemę, laisvą dainą išlaimėme, —
Daug šaunesnė, daug linksmesnė aš tada sudėsiu giesmę!

Sonia Pipiraitė

VAIKŲ KAMPĖLIS

PASAKYK, DUKRELE

Pasakyk, dukrele,
Kodėl nemai žaisti?
Ar nemėla gamta
Ir saulutė skaisti?
Pasakyk, dukrele,
Gai galvelė skauda?
Gai vaikai išdykę
Padarė tau skriaudą?
Menu, dar mažytė,
Kaime prie šėsupės,
Per dienas bėgiojau —
Kur šilvyčiai supės...
Tada ir drugeliai
Tave taip mylėjo,
Bėgant tau per pievas,
Jie pulkais lydėjo...
Pasakyk, dukrele,
Kuo galiu padėti?
Kad tau nereikėtų,
Nuolatos liūdėti...
Negaliu, mamytė —
Man čia nieks nemėla.
Kaimas prie šėsupės,
Saukia mano sielą.
Negaliu būt' linksma,
Svetimaj padangėj.
Kai obel manosios
Nematau palangėj...
Kad galėčiau grįžti
Į tėviškės pievas,
Vėl eičiau į gamtą,
Saisėčiau visas dienas.
Baltom ramunėlėm,
Galvelė dabindėm,
Tremties dienų vargus,
Šėsupėj skandinėm...
Leonas Kančauskas.

Ba. Aires, 13. 3. 1960.

PLUNKSNELĖ

Aš plunksnelė metalinė
Rašaluotu snapeliu.
Man prie šono rašalinė.
Būt nerašius negaliu.
Sukasi raide, sukasi kita —
Štai jau tūkstančiai tokių.
Su plunksnelėm prirašyta
Veikšniukų daug puikių.
Ei, kuygutės paveikluotos,
Tai tokia jau man dalia:
Ir Zobarskas, ir Mašiotas
Rašė pieno plunksnele.
Rašė Vyatas Tamulaitis
Čia jrokingai, čia rimalai.
Skaitė vyrai ir mergaitės,
Ir skaitys jų dar šimtai!
Rašė Giedrius pasakėle
Apie raule ir varles.
Rašė Vytė Nemunėlis
Rudn-stukamas dainėles.
Štai ir gėdūtė gintarinė,
Štai jos kraštas — Lietuva...
Aš plunksnelė metalinė,
Bet sirdelė man gyva.

Leonardas Žitkevičius.

„Eglutė“

MARIEJŲ SKAITYTOJAI!

Prasdykite savo tėvus, vyresniuosius
brolius ir gimines, kad supažindintų
jus su Lietuva. „A. L. Balsas“ kny-
gyne yra daug lietuviškos literatūros
vaikams. Yra paveikslų, žemėlapių,
Lietuvos vaizdų albumų ir įvairiausių
gražių knygelėlių. Av. Boedo 737, Ba.
Aires.

Pirkite lotus, kol dar yra!

S. Francisco Solano

Pažanga, kuri dabar reiškiasi ir
užtikrina didingą ateičių pietinai di-
džiojo Buenos Aires pusei, remiasi
šiais faktais:

1. Didysis autų kelias su-
jungs tiesioginiai ir greitai pietus su
Sostine.

2. „Viaducto Sarandi“ pa-
šalinis laiko gašinimą, kurį dabar su-
daro geležinkelio barierai.

3. Avenida General Perón
— buv. Pavón — ir Avenida General
Mitre su jų praplėtimu, naujais grin-
diniais ir patogumais automobiliams,
abi zonas sujungs sparčiai ir pato-
giai.

4. „Tunel Riachuelo“, lai-
kinai paralizotas, per valandą per-
leis po 5.000 vežimų, neklindydams
judėjimui.

5. Parkas Pereyra — nese-
niai suvalstybtas — su savo sody-
tais medžiais, gražiom alėjom, jungi-
mu su plačiais, gražiausiais pasaulio
parkais taipgi garantuoja, kad „Pietai
Pralenks šiaurę“, labai greitai laiku.

Šie gretimi miestai su apylinkėmis
gyventojų turi:

Avellaneda 1.000.000,
Quilmes 200.000,
La Plata 350.000

— visi daugumoje apgyvendinti darbo
žmonėmis, savininkais ir fabrikantais.
Šiaurės dalyje žemės sklypai daėjo
iki nepasiekiamų kainų, bet pietuose
jos bus dar aukštesnės, kadangi Pie-
tai Pralenks šiaurę!

QUILMES

moderniškas, sparčiai augantis La
Platos pakrantės miestas, aplink kurį
auga daugybė moderniškų fabrikų,
jame yra darbo žmonių apgyventi
rajonai.

pralenks, nes greta Fordas nupirko
63 hektarus savo naujam fabrikui sta-
tyti. Ten pat Johnson Aceros
fabrikas, kuriame dirba pora lietuvių
inžinierių ir personalo. Būsimas
miestas:

San Francisco Solano
bus industrialė sirdis, puikliausia ap-
sigyvenimui vieta. Sykiu tai istorinė
vieta, nes ten gyveno San Francisco
Solano.

Susisiekimas nepaprastai pa-
togus ir greitas. San Francisco
Solano greit bus pietų Vicente
López.

YRA 12.000 lotų, baigiamų iš-
parduoti. LIETUVIŲ KOLONIJAI
yra rezervuota 500 lotų, su aikšte
LITUANIA viduryje ir vieną manža-
ną TULSA Bendrovė dovanoja tos mū-
sų kolonijos kultūriniais ir sporto
reikalams, kurios vertė siekia
\$ 215.000. Lotus dar galima gauti
po \$ 50 — \$ 70 mėnesiui. Tik 16 Km.
kelio.

PIETAI PRALENKS ŠIAURĘ!

Tai pirmutinė proga Argentinos lie-
tuvams įsikurti kompaktine mase,
apie ką daugiau 20 metų svajota. Ne-
prašyskite vienintelės progos tapti
savininku lengvomis sąlygomis, nes

kas savu laiku tokia kaina nusipirko
Quilmes, ten dabar vietomis kvadra-
tinio metro kaina pasiekė \$ 1.200.

San Francisco Solano

LIETUVIAI įsikūrę SAN FRAN-
CISCO SOLANO gyven vienigai ir
draugiškai. Būdami savininkais prie
pat miesto, industriiniame geros žemės
rajone, kur teka upelis Las Piedras
ir jau yra elektra. Patartina įsi-
gyti po kelis lotus, nes tai geriausias
savo sutaupi investavimas.

SAN FRANCISCO SOLANO lotus
parduoda milijoninė T. U. L. S. A.
(Tierras — Urbanización — Loteos
— Soc. Anón.) Bendrovė. Gauti pla-
nus ir platesnes informacijas bei lotų
nusipirkimo reikalais galima kreiptis
šiais adresais:

„A. L. BALSAS“, AVENIDA
BOEDO 737, BUENOS AIRES.

GEN. T. DAUKANTAS, CALLE
CADORNA 85, WILDE, T. E.
20-7665.

Arba centralinėn raštinėn:

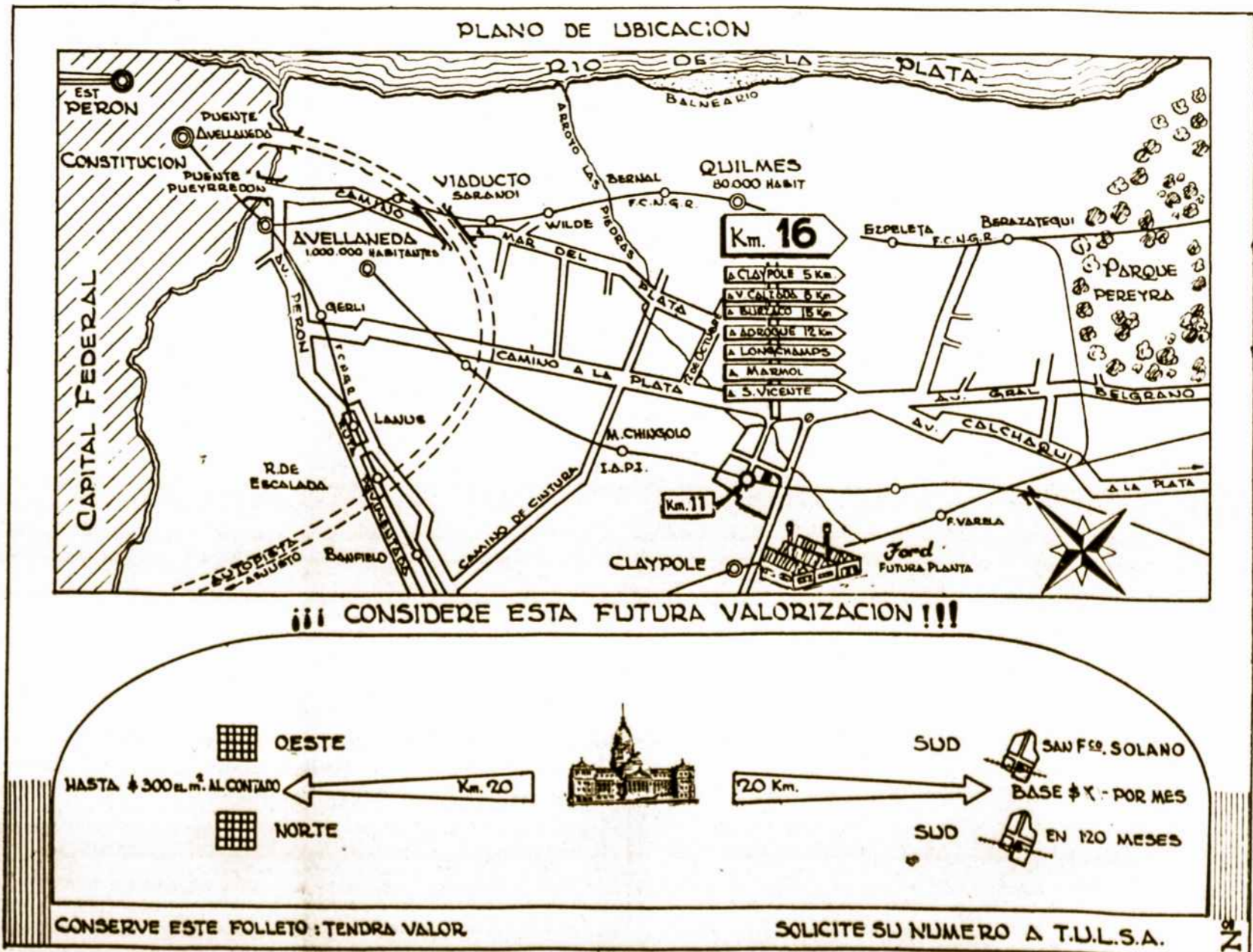
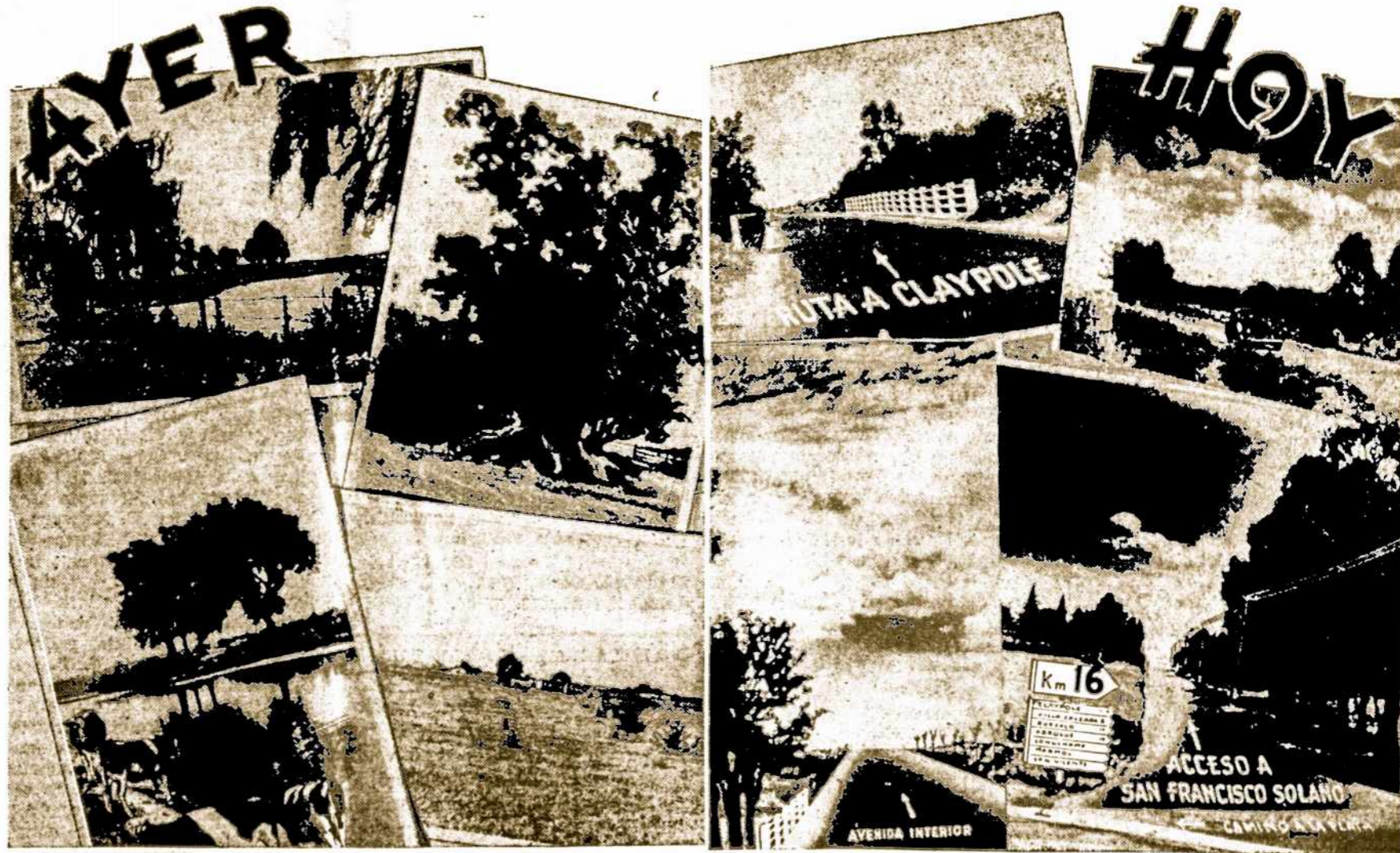
T. U. L. S. A.,
VIAMONTE 180 — BUENOS
AIRES

PUIKI PROGA NUSIPIRKTI
LOTUS!

„PLAZA LITUANIA“ ATEITIES

MIESTE SAN FRANCISCO SOLANO!

ATEITIS ARGENTINOS PIETUOSE!

Pastudijuokite šį planą: 16-me kilometre parsiduoda 500 lotų, tarp Sarandi, Quilmes, Berazategui fabriko srities, netoliese parko Pereyra. Dabar pat rezervuokite sau bent vieną lotą. Nusipirkdami žemės sklypą, apsaugosite savo sutauptus. San Francisco Solano — didžiausias ateities centras. Pirkite dabar, kol kainos prieinamos!

Liūdno Juožynės

(Specialiai „A. L. Balsui“)

1939 m. kovo mėn. Vatikane buvo didelės iškilmės, popiežiaus Pijaus XII kardinacija, kuriose Lietuva, be jos įgaliojimo ministro St. Girdvainio, atstovavo asmeniškai jos užsienio reikalų ministras Juozas Urbšys.

1. Hitlerio apetitui didėjant

Grįžtant iš iškilmų atgal į Lietuvą, Urbšys jau šveicarijoje buvo įspėtas, kad Berlyne jo laukia nemalonūs netikėtumai. Tuo metu Hitlerio apetitai didėjo iš dienos į dieną. Prarijęs Austriją ir suvirškinęs Čekoslovakiją, nutarė užsikabinti Klaipėdos kraštu. Hitleris, nei kiek nebeįdomas laisvų ir grąsinimo sekme, eskadros laivų lydimas jau buvo pakelyje į Klaipėdą. Truko tik „oficialaus“ akto, kuriuo Lietuva „savanoriškai“ geros valios vedama „grąžina trečiajam Reichui (Vokietijai) Klaipėdos kraštą.

Atvykus Urbšiu su žmona į Berlyną, stotyje pasitiko Lietuvos įgaliojimo ministras Vokietijai gen. št. pulk. K. Škirpa, kuris trumpai pranešęs apie esamą padėtį, drauge su Urbšiu nuvyko į Lietuvos atstovybę. Vos tik atvykus ir dar nespėjus Urbšiu nė susitikus, nė nusipraus, tuč tuojaus paskambino telefonu iš Reicho kanceliarijos, kad „I. E. von Ribbentropas“ nedelsiant laukia Urbšio savo kabinete. Joks atšakalijimas kelionės nuovargių ir p. buvo nereikšmingas: tuč tuojaus (sofort!).

2. Atiduok Klaipėdos Kraštą

Na ir vyko Urbšys, pulk. K. Škirpa.

RAMYBĖS ELEKSYRAS

(Atkelta iš 4-to puslapio)

senai veltui ieškai ramybės. Pripilti ir antrą stiklą? — paklausė jis lėtai.

Eugenijus Nortonas pasijuto, lyg nuo Himalajų viršūnės žvelgtų į savo nerimstančio bastūno kaklą: kėlonė, nerimas — amžina nerimo kėlonė... O tačiau ji buvo maloni ir tokia vylinga. Jų žvilgsniai susidūrė tiesiai ir atvirai, tai buvo pažvelgimas vienas kitam į sielos gelmes.

„Ne!“ — atsakė jis pagaliau tyliai. „Ir gerai!“ — žilaplaukė galva dar kartą nusiviro prie ugniakuro ir ranka išsišvitė, lyg norėdama paglostyti beruseną anglią — tas anglis, kurio per metų eilį atstojo jam žmonių meilė ir neapykantą.

„Gerai!“ — pakartojo jis, išsitiesdamas ir pakeldamas stiklą. „Tavo metuose ramybės nerėkta. Man rodosi, tikroji ramybė — yra ir mikroji mirtis.“

Jis dar kartą nutilo ir kažką ilgai mastė. Paskui nusispysojo: „Juk gyvybė, tai nuolatinė kovojanti kancėja. Kur ramybė — ten sustingimas, ten turi nutilti gyvybės pulsas.“ — kalbėjo iš lengvo siūnuodamas žaliąjį gėralą stikle.

„Is vieno Tibeto lamos girdėjau, kad ramybės eleksysras ne kartą buves surastas, bet atradėjas niekada jo kitiems nepalikęs. Dabar suprantama kodėl: kiekvienas ji turi pats sau išvirti...“

Ir su mašila sypėna jis išlėto pakelė stiklą prie lūpų. Nortonas instiktai išsities anglią, norėdamas ji su laikyti, bet žilaplaukis tyrinėtojas tik papurtė galvą ir iš lėto, lyg ragaudamas geriausiajį vyną, išgėrė slaptinę gėralą.

„Nesirūpink ir nebijok, jaunuli!“ — tarė jis lėtai po kelių baisios tylos akimirksnių. — „Aš randu čia ramybės, kurios ieškojau, o kad likimas po dau gelio metų man dar kartą leido pasikalbėti su baltuoju — už tai ačiū tau. Keliauk toliau savo amžino nerimo kelionėje, o kaip pailsi, grįžk čia į klaičiuosius Hijamos kelius. Jei reikės ir tu čia rasi sau ramybę.“

pos lydimas į Reicho kanceliariją. Reicho užsienio reik. ministras von Ribbentropas praleidęs Urbšį į kabinėtą, pulk. K. Škirpą užtrenkė duris prieš nosį, parodęs to meto valdančiųjų nacių vokišką kultūrą ir mandagumą. Ribbentropas, neatšifavęs Urbšio protestus ir nieko jam nepaaiškines pakisio lyg jau senai apsvaistytą Klaipėdos krašto savanoriško perdavimo Reichui aktą pasirašyti. Urbšiu nustebus, nesitikus ir paaiškinus, kad jis yra kelionėje, be savo vyriausybės žinios negalys tati padaryti, neturis tam įgaliojimų, Ribbentropas piktai trenkė kumštį per stalą pagrąsino, kad jei tuojaus nepasirašys, jis paspaus tas mygtuką ir už pusvalandžio 2000 vokiečių karo lėktuvų bombarduosią Kauną. Nepabugus Urbšiu (mat ramūs būdo turėta) šiuo grąsinimu, įliršęs von Ribbentropas emė švaistytis po kabinėtą su revolyveriu rankoje vis grąsindamas Urbšiu ir savo argumentams sustiprinti jam palei nosį (kaip kad vokiečiai mėgsta pirštu!) smikčio revolyverio rankena. Ir šiuo „kultūringu“ būdu neftikines ir nebaugines savo kolegos, irgi nepriklausomos Valstybės ministro, J. Urbšio, pasiūlė tuč tuojaus, tiesioginiu laidu kalbėtis su Kaunu, t. y. Lietuvos Vyriausybe, kuri reikalą supratus duos įsakymą tuč tuojaus minėtą sutartį pasirašyti, nes „Flurieris“ jau yra pakelyje į Klaipėdą ir nekantariai laukia šio akto. Lietuvos vyriausybės atsakymas buvo kategoriskas — turime apsvaistyti, prasome tekstą. Tada von Ribbentropas grąsindamas pareiškė, kad jis neatsako už galimas pasekmes. Urbšys apleidė svetingą Reicho kanceliariją ir dar tą patį vakarą išvyko į Kauną. O „flurieriui“ teko dar keletą dienų papilduriuoti Baltijos jūroje iki pasiekė gintaro kraštą. Kaip ir pridedėjo policiniai santvarkai, traukinys, miegūi vagonas, kuriame vyko Urbšys su žmona, buvo apsuptas ir stipriai sekamas viso būrio gestapininkų. Apie miegą nebuvo nė minties, apie įvykius, dėl suprantamų priežasčių vengta kalbėtis, tik tyliai galvoje iškota geriausias Lietuvai išeities.

3. Kaunas ne bombarduotas

J. Urbšys von Ribbentropo tiek buvo įbaugintas, kad kelionėje į Kauną nebuvo tikras ar nacių pasiryžę pritaikyti „nedrausmingai“ mažai Lietuvai žadėtus represijas: bombarduoti Kauną. Todėl privažiavus Kauną ir pastebėjus, kad žalias tiltas (geležinkelio) yra sveikas, nesu bombarduotas, kiek apmintas. Kauno stotyje nekantariai laukė būrys valdišios atstovų, diplomatų, laikraščių redaktorių ir kt. Tačiau Urbšys neparodė nusiminimo, nė žodžio nepratarė, kaip visada buvo diplomatiskai mandagus su įprasta mumijos sypėna. Tik iš jo žmonos M. Urbšienės (Masiotaitės) veido ir išraiškos galima buvo spėti apie įvykstančią didelę nelaimę mažytnei Tėvynei ir sunkius pergyvenimus.

4. Klaipėdos krašto apakpacija

Tuojaus pas prezidentą įvyko ministrų tarybos posėdis. Mums draugingų ir galingų valstybių atstovai, kaip įprasta pareiškė užuojautos ir savo vyriausybės vardu atsakė bet kurios realios paramos. Klaipėdos krašto lietuviai visomis priemonėmis alarminoja Kauną, teiraudamiesi apie padėtį ir kas daryti. Bėgti viską metus ar laukti įsakymo. Transporto priemonių nėra arba neįkandamos eiliniai lietuviai, prašo paramos, nes padėtis kas minutę blogėja, įsidrąšinę rudmarškiniai viešai demonstuoja ir graso kerštu. Ir Kaune jautėsi nervinga padėtis, susirūpinimas. Mūsų valdžia tyli, nes kaip įprasta, galingu įgrasinta už prasitarimą žiaurios represijomis, pasidėjo reikalavimo neskelbti iki sutar-

PENSIONAS „LIETUVA“

Salose Tbcyvu, V. V. Nalivaika, sav. Trečiadieniais, šeštadieniais ir sekmadieniais 5.20 v. iš stoties Perón traukiniu į Campana, o iš ten lancha „Galofre“, kanalu San Fernando iki „Lietuvos“ durų, išlipant prie Tres Bocas Sagastume. Lietuviškas maistas, tyras oras, moderniokis kambariai; ramus poilsis, meškeriojimo patogumai.

LIETUVOS „TITOISTAS“ KAPSUKAS

Neseniai atsirado naujas žodis: „titoistas“, „titoizmas“. Šis žodis yra išvestas iš Jugoslavijos valdytojo Tito. Nors pats Tito yra komunistas, bet savo kraštą nori valdyti savarakiškai, visai nepriklausomai nuo Maskvos. O Maskva juk nori, kad visi kraštai, kur yra įvesta komunistinė santvarka, klausytų Rusijos komunistų valdžios nurodymų. Štai dėl to dabar nepatinka Maskvai toje Tito valdžia. Bet kitoms pasaulio valstybėms toks Tito elgesys iš dalies patinka. Jau ir kituose komunistiniuose kraštuose atsiranda panašių šalininkų kaip Tito, tik jiems dar nesiekta paimti ir savo rankas valdžią.

Galimas daiktas, kad ir Lietuvoje tokių šalininkų gali rasti, tik apie juos niekas dar nekalba. Aš čia norėčiau pabrėžti, kad praeityje panašus „titoizmas“ jau yra buvęs, būtent, mums visiems gerai žinomas Vincas Kapsukas-Mickevičius, miręs Maskvoje 1935 m. vasario 17 d. Jis, teisybę, savo valdžioje Lietuvos niekad neturėjo, tik buvo mėginęs ją užvaldyti su rusų kariuomenės pagalba, būtent: jis vadovavo komunistinei valdžiai Vilniuje 1919 metų pradžioje (apie tris mėnesius, ligi Velykų), ir paskiau buvo lenkų kariuomenės išvytas į Rusiją.

Kiek pamenu, kol V. Kapsukas buvo 1919 m. Vilniuje ir vadovavo tai valdžiai, tai jis buvo tokio nusistatymo: Lietuva turi būti kaip reikiant komunistinė valstybė, bet grynai lietuviška. Vadinasi, ją turi valdyti komunistai lietuviai, nepriklausomai nuo centrinės Maskvos valdžios. Į rusų komunistinę kariuomenę Vilniuje jis žiūrėjo kaip į laikiną reikštinį, nes manė, kad Lietuva būsimai visa apimtą, tada toji kariuomenė galesiant pasišalinti, perduodama visą galią Lietuvos komunistų ginkluotajai įgalei. Ar tarsi būtu V. Kapsukui pasisekė — tai sunku pasakyti, bet greičiausiai — tai tik svajonė. Tačiau V. Kapsuko asmenyje vis dėlto dar nebuvo užgesusi patriotinė kibirkštis, kuri buvo labai didelė jame ligi 1914 metų. Pamenu, kai Lietuvoje buvo pasikilus šinia, jog V. Kapsukas esąs miręs Rusijoje, tai J. Tumas-Vaižgantas parašė apie jį nekrologą ir apibūdino V. Kapsuką kaip tikrą lietuvių patriotą, o jo komunistines užgaldas kaip suklydimą. Bet tada toji V. Kapsuko mirties žinia, pasirodė, buvo klaidinga, ir pats J. Tumas-Vaižgantas beveik dviem metais anksčiau mirė (būtent, 1933 m. IV. 29).

V. Kapsukas, reikia dar pasakyti, turėjo vieną gerą savo charakterio bruožą. Būtent, iš savo bičiulius bei draugus, su kuriais jam teko turėti kokių nors ryšių ligi pirmojo pasaulinio karo (ligi 1914 m.), nors jie ir būtu nekomunistai, V. Kapsukas vis tiek draugiskai žiūrėdavo ir stengdavosi dar padėti. Štai kai 1918 m. lietuviai bolshevikai Voroneže suareštavo kalbininką J. Jablonskį, tai tik V. Kapsuko dėka jis buvo tuojau paleistas. Ir aš pats turėjau seną pažintį su V. Kapsuku nuo senesnių laikų, tad kai 1919 m. pradžioje, kada aš buvau Vilniuje, teko netikėtai susitikti su juo, tai jis pats vengė kalbėti apie politinius dalykus, nes getai žinojo, kad aš nekomunistas, bet šiaip gana draugiskai lieto visus kitus klausimus.

N. — A. Kelmūtis.

LIETUVOS „TITOISTAS“ KAPSUKAS

Palyginus šią liūdną tikrovę su sovietų elgesiu, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant ir vykdant Lietuvai ultimatumą (15. 6. 40), okupuojant likusią Lietuvą dar ir iki teriojant, tenka tik stebėtis kaip sovietiški satrapai savo politikoje ir administracijoje geba pamėgdžioti ir sekti pagal Engelso ir Markso teoriją Hitlerį, patiekiant, svarstant

Korespondentai rašo

LIETUVOS LAISVĖS SVENTĖS MINĖJIMAS KORDOBOJE

Lietuvos 32 metų nepriklausomybės sukaktuvių piasai minėjimą Kordobos lietuviai turėjo š. m. kovo mėn. 4-5 dienomis.

Kovo mėn. 4 d., 18 val. lietuviai organizuoti uždėjo vainiką ant Argentinos Išlaisvintojo gen. San Martin paminklo — San Martin aikštėje, Kordobos miesto centre. Vainiką nešė dvi tautininkai rūbais apsirengusios lietuvaitės lydimos skaitlingo skaitaus vietos Lietuvos. Uždėjus vainiką, prie paminklo buvo pasakytas trumpas žodis ir ta proga Didysis Išlaisvintojas San Martin ir Lietuvos laisvės kovotojai, buvo pagerbti vienos minutės tyla ir susikaupimu. Vainiko uždėjimo ceremonija; sekė nemažas skačius vietos gyventojų ir foto reporterių.

Tos pat dienos vakare, 20 val. mūsų tautiečių p. Sadukų namuose buvo oficialus švenės parminėjimas su speciale programa.

Susivienijimo Liet. Arg. 6 sk. pirmininkas Antanas Janulis, atidarydamas parminėjimą pareiškė, kad Argentina, mūsų anuroji tėvynė, duoda mums lietuviams gražų pavyzdį, kaip reikia myleti savo kraštą, jo laisvę ir tuos žmones, kurie del tų idealų kovojo. Išlaisvintojo San Martin metal tepriena ir mums lietuviams pavergta tėvynė Lietuvos ir tuos žmones, kurie dėl jos laisvę ir nepriklausomybę kovojo ir tebekovoja.

Po to, sekė p. Vl. Simolūno paskaita: „Išlaisvintojas San Martin ir Lietuva“. Prelegentas, tarp kita ko, pabrėžiamas pasakė, kad sveikas ir normalus žmogus savo tėvynės ir gimtojo krašto tik padoms ir neišsida, lygiai kaip padoms vaikui neapleidžia ir neišsida savo tėvų.

Pasibaigus paskaitai, scenoje buvo parodyti du gyvi paveikslai: vienas valdavo „Laimę ir laisvę“, antras — „Lidės ir vežimą“. Paveikslus išscenavo Elena M. Janulienė, o nematomas balsas parlykio ir interpretavo jų reikšmę ir prasmę. Po to sekė deklamacijos.

„Tėvų Nameliai“ — gražiai padeklamavo Antanas Staugaitis.

„Mes ne Lapai“ — Albertukas Jankūnas, ir ilga eilėraščių — „As tau ranka paduodu, Lietuvai“ — gražiai padeklamavo Elena M. Janulienė.

Baigiant programą, visus sujungindo savo klybe — pilytę sušė, o š. m. amžiaus mūsų tautiečių šlaivovas Dankas.

Uždaromas minėjimo programą, žodį tarė draugiškos vice-pirmininkas Vaclovas Šulcas. „Teigi rastis žemė kur aukstinė, bet ji mums meliesnė, nes mūsų gimtinė“ — užbaigdamas pasakė p. Šulcas.

Po to visi parminėjimo dalyviai, „Kazimierų“ (Kazimiero Saduko ir Kazimiero Brazdžiūno) buvo pakviesti valandėlei pasilikti ir varduvininkų buvo nuširdinti pavaišinti. Laiką palavirino ir susirinkusių palinksmo lietuviškių plokščių muzika, Dankaus smuikas id Prano Gruzdo — armonika.

Sekandią dieną, kovo 5, sekmadienį, vietos bažnyčioje (Iglesia de la Sagrada Familia) buvo specialios pamaldos už tėvynę. Pamaldas atlaikė ir atstinkamai šiuo momentu pamokslą pasakė atvykęs iš Ascotchingo kun. Antanas Valčiūkas. Pamaldų metu išpūdingai giedojo vietos lietuvių misrus choras.

Aplie šią vietos lietuvių reikšmingą sukaktuvių šventę atsiliepė ir vietos spauda, pažymėdama, kad visame krašte lietuviai nini savo valstybės Lietuvos 32 m. (16. 2. 1918) nepriklausomybės sukaktuves, kuri po pastutinio karo tębsantini okupuota SSSR. Taip pat paskelbė kad lietuvių ta proga uždėjo vainiką ant Išlaisvintojo gen. San Martin paminklo.

Tenka paminėti ir pasišaungti, kad daromos lietuvių parengimus kas kartas atsilanko vis didesnis mūsų tautiečių skaičius, is arti ir is toli, kaip is Alta Gracia, Villa del Dique ir kitur, o is pastutinį kartą apsilankė svečiai net is Santa Maria (Dr. Henrikas Mackevičius su savo žmona Adele Grudaitė-Mackevičiene ir dukrele — Alicia).

Teisįspido mūsų tautos žadintojo Dr. V. Kudirkos žodžiai: „Tegu melle Lietuvos dega mūsų širdyse, varlan ros Lietuvos — vienybę teydi“.

PIRMA LIETUVIŠKA SOFERIU AKADEMIJA

Technika Kvotimai Valdymas

Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

KORLOBIECIAI PASVEIKINO LIET. MIN. DR. GRAUŽINĮ

Kovo 4, 1950, kordobieciai lietuviai pasiuntė Lietuvos išliotam ministrui Pietų Amerikos Valstybės tokiu turinio pasveikinimą:

„Šių metų kovo mėn. 1 dieną — Lietuvos globoje Šv. Kazimiero šventėje — Jūsų vardo dienoje, o taip pat 20 metų Jūsų diplomatinės tarnybos sukakties proga, mes Kordobos lietuviai, didžiausiu nuosirdumu sveikiname Jus ir Jūsų šeimą šiuo reikšmingu sukaktuvių proga, linkdami ir toliau sėkmingai atstovauti ir ginti mūsų tautinuis lietuvių interesus užsienyje iki galutines pergalės ir tikslu — iki mūsų pavergtos tėvynės Lietuvos išlaisvinimo.

(Pas.) Kordobos liet. bendrum. atstovai.

„MINDAUGO“ DRAUGIJA PAGERBIA MIRUSIUS NARIUS

Pagerbdama savo mirusių narių atmintimą, Berisso Lietuvių Savišalpos ir Kultūros Katalikų Draugija „Mindaugas“ 26. 3. 50. 10 v. ryto Berisso parapiljos bažnyčioje organizuoja pamaldas, kurias atlaikys Buenos Aires lietuvių parapiljos kunigas marjonus. Mirusių narių gimines ir visi Berisso lietuviai pršėomi dalyvauci.

Mirusių Draugijos narių vardai ir pavardės ir kada mirė:

Teofilė Šteikienė mirė	1938 m.
Stan. Staskaitis	27. X. 41
Jonas Baltrušas	10. IX. 43
Jurgis Mažulius	3. XII. 46
Petras Pagareckis	26. X. 49
Vincas Gaurila	22. VIII. 48

Visus kviečia dalyvauci mirusių narių pagerbime, „Mindaugo“ Draugijos: Pirm. Kazimieras Paliukas, Sekretorius J. Kazlauskas.

BERISIECIAI KVIECIA SAVO JUBILIEJUN

šeštadienį, balandžio 15, 1950, 20 val. Berisso Lietuvių Savišalpos ir Kultūros Katalikų Draugija „Mindaugas“ mini savo gyvavimo 19 metų sukaktuves, savose patalpose, Napoles 4260.

Ta proga kviečiame Buenos Aires lietuvių jaunimą ir šeimynas dalyvauci mūsų minėjime.

Pirm. K. Paliukas, Sekr. J. Kazlauskas.

—Nebūk atsilikęs, sek ką rašo lietuviškoji spauda, skaityk lietuviškas knygas!

ANTANAS PASTARNOKAS
Restoranas — Baras — Billjardai
CARLOS PELLEGRINI 1453
Isia Maciel — Avellaneda

Danutė Gilvydienė

diplomoutu modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

RESTORANAS "DOS AMIGOS"
K. Paulausko ir M. Kamsiuo
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikus valgiai, baras, rezervadais šeimynoms.

X X X X X X X X X X X X X X X X
X DOVANA MUZIKOS X
X MEGEJAMS X
X Išmokit gaidas (notas) be kito X
X pagalbos. Dainavimo ir muzi- X
X kos 8 lekcijų (pamokų) knyga X
X su prisiuntimu pusantro dolo- X
X rio. Gaunama pas muzikos X
X kompozitoriu: X
X X X X X X X X X X X X X X X X X

Baras - Restoranas "EL RAPIDO" Federikas Grunovas

Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1785
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus tarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gerimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

KANADOS VAKARAI IR GALIMYBĖS JUOSE KURTIS

Ne vienas iš mūsų dar tėvynėje skaitėm Karl May romanus ir žavėjome Amerikos aukusių vakarų romantika. Dabargi ir mes, kuriuos likimas nublokė į Kanados prerijų kraštą, visą tą tematome tik kino filme. Tą romantiką praeitį jau dengia pusės šimtmecio užmiršties sydas.

Vis tik šis tas čia yra skirtinga, šis tas žinotina naujam ateiviui. Bet čia gimusiam kanadiečiui viskas paprasta, viskas būtina. Jis jau seniai pamiršo savo ištikimą žirgą, „mūsų tangų“ ainį, jo vietą čia užėmė traktoriai ir automobiliai, ir žemės ūkyje retai kur bepamatys arkliais ariant ar važiuojant.

As čia norėčiau trumpai supažindinti savo tautiečius su gyvenimu ir įsikūrimo galimybėmis Kanados vakaruose — prerijų krašte.

Buvusios prerijos užima pietinę dalį Alberta ir Saskatchewano provincijų. Jos ribos maždaug tokios: pietuose USA Montanos valstybė, vakaruose „Roki mountain“ šlaureje siekia Red Deer, o rytuose Regina miestas; Centre Lethbridge miestas apie 25.000 gyventojų, greičiausiai augantis miestas Kanadoje.

Krašto vaizdas — lengvai bangauta lyguma, pakilusi virš jūros lygio 20.35.000 pėdų, išraižyta upių, tekantių is kalnų ir rytus ir pietryčius su aukštais kalnais ir krantais ir daugeliu daubų vad. „Coulees“ nusitęsiančių net po keliasdešimt mylių.

Spėjama, kad visas Kanados prerijų kraštas prieš daugelį tūkstantių metų buvo didelis ežeras, ką liudija iskasamos suakmenėjusios žuvis.

Prerijų kraštas yra labai derlingas, taip pat čia gausu žemės turty: raudama žibalo, anglies ir labai naudingas natūralinis gazas (dujos). Klimatas: saulėtos ir sausos vasaros. Žemės ūkiui turtai labai trūkstama lietaus. Palyginti trumpos, bet kartais labai šalios žiemos. Nuolatiniai gana stiprūs vėjai rudenį suklija dulkių debesis, o žiemą sniego pūgas. Žiemai labai dažnai apsilanko labai šaltas pietų vakarų vėjas, vad. „chinok“; jis išveja iš prerijų ne tik šaltį, bet ir sniegą.

Prerijų žemės ūkis

Pirmieji vakarų Kanados kolonistai vertėsi daugiausia gyvulininkyste. Ir dabar dar yra labai didelių „Bancų“ gyvulių ūkių, kas labai nuostabi, kad gyvulių perneša be tvarto kartais be pastogės labai šalios žiemos ir nesušala.

Ūkiai daugiausia sėja vasarinų kviečių. Pajna kombinai is šiandien palieka lauke. Žemės tręsimu mažai rūpinasi, bet laiko juoda pūdymą, kas ketveri metai ir sėja dobiilus, kuriuos užaria trąšai.

Visas kraštas padalintas keturkampiais po kvadratinę mylią. 36 ketvirtainės mylios sudaro Township ir sunumerotos pagal tvarką. Kiekvienos mylios šonais is pietų is šiaurę palikti žemės ruožai keliasms ir kas dvi mylios is rytų ir vakarus irgi suprojektuoti keliai 66 pėdų pločiu. 1 kv. mylia turi 540 akrų, 1 akras apie 0,40 ha.

Viđutinis neįriguotos žemės ūkis skaitomas 1 kv. mylia 640 akrų ir vidutinis iriguotos žemės ūkis 1/4 kv. mylios 160 akrų. Žemės kaina įvairuoja. Neįriguotos vidutinės žemės 10-

Dispensa "La Fe"

ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

A. P. E.

TEISINIS IR NOTARIALINIS BIURAS
Padeda išgauti šios šalies pilietybę ir pasus „No Argentine“. Cedulos ir apsigyvenimo teisė. Bylių vedimas, metrikai, vertimai, darbo nelaimės, giminių atsikvietimas. Patarimai kasdien.
NUO 10—13,30 IR NUO 15—19 VAL.
25 DE MAYO 140, PISO 2, OFIC. B-C.

„NEPRIKLAUSOMA LIETUVA“

kuri taipgi daug rašo apie Lietuvą, is kurios gauna teisingų žinių. Patys ją skaitykite ir patarkite skaityti savo pažyistamiems. Laikraštis isėina kas savaitę 8 pusl., didelio formato, iliustruotas.

METINĖ PRENUMERATA 3 DOLERIAI IR 50 CENT.
Pinigus galima siųsti grynais arba išperkant pašte ar banke 3 su puse dolerių čekį.

Adresas: „Nepriklausoma Lietuva“. 3 Fourth Ave, Ville Lasalle, Montreal, Que, Canada.

40 už akrą, iriguotos vidutinės \$40 — 150 už akrą.

Galimybės įsikurti

Čia dažnai pasitaiko, kad vieny metų derlius padengia žemės kaina, pav.: cukrinių runkelių geras derlius 15 tonų is akro duoda pajamų \$ 200, \$ 14 už toną, ravėjimas ir kasimas 50, transportas apie 25, žemės išdirbimas per dvejuos metus apie 50, viso \$ 195, lieka gryno pelno \$ 75.

Kviečių ūkis, jei būna geri metai, duoda geresnį pelną. 1 akras 40 buselių \$ 80, užėjimas ir darbas be to pajamų mokeskis sudaro apie 7,30, lieka pelno 50, tai yra geros neįriguotos žemės kaina.

Įsikūrimas žemės ūky čia nesunkus, tik reikia pradžiūt turėti keletą tūkstantčių ir atsiskakyti nuo miesto patogumų keletui metų.

Šiuo laiku prerijų krašte vykdomi milžiniški irigacijos projektai. Daroms utvankos ir kasami kanalai. Pravedus irigaciją visai pasikeičia ūkininkavimo budas. Is kviečių ūkiu pereinama prie cukrinių runkelių, kukurūzų, agurkų ir kitų daržovių auginimo, kas reikalauja daug daugiau darbo rankų.

Šiuo laiku labai daug stambių žemės savininkų parduoda dalį savo žemės, nes jos nebeapajėgia išnaudoti. Irigacija duoda galimybes gyventi ir dirbti, bent kelis kartus daugiau žmonių ir tuo atsiranda vietos naujiems imigrantams su visomis ūkio mašinomis ir po metų kitų pasidaryti ūkio savininku.

Lietuviai

Prerijų krašte yra keletas lietuvių gražiai isikūrusių. Taber miestelyje geriausi namai ir naujausias markės automobiliai priklauso ūkininkams. Pastatytas milžiniškas cukraus fabrikas ir numatoma ateityje išplėsti cukrinių runkelių ir daržovių auginimą, o gyventojų skaičių padidinti bent dvigubai, išleidžiant naujų emigrantų.

Kad lietuvius nebūtų paskutinis, mes gyvendami nedaugelis tolimoju prerijų šaly norėtume painformuoti susidomėjusius žemės ūkiu tautiečius, o ateityje gal ir asmeniškai per laisukus suteikti konkretnius žinių.

A. Bajoras,
P. F. B. A.: Taber: Alberta.

KOMODORE TAMŠŲNŲ SKAIČIUS MAŽEJA

Comodoro Rivadavia randasi toli nuo visų kultūrinių centrų. Toji turtinga naftos versmėmis sritis garsta tuo, kad ten dirbant bulgarai, rusai, ukrainiečiai ir kitoki slavai daugia suaukodovalo bolševizmo palaikymui, negi kurioje nors kitoje daly gyvenai jų tautiečiai.

Iki šiol Komodoro lietuvių tarpe didai būdavo tamsinių, kurie perkdamo biūtinus Lietuvos okupantams, kad raudai plaktų jų motinas ir sesutes. Vienok tu tamsnų skaičius kas kart mažėja, — pasakoja mums gerb. Steponas Šilūnas, nuo 1913 metų gyvenantis Argentinoje, kuris atskrido atostogoms į sostinę, sykiau su savo brolio dukra moksleive.

Bolševikiški davatki skaičiaus sumažėjimo priežastimi yra atsakymų negavimas is namų ir atvykusių tremtinių pasakojimas apie abejis okupantus.

Rusberniai landžioja po namus ir graudena: „Isbraukus is knygy, jeigu sį mėnesį neodosi šimtinės“.

„A. L. Balso“ skaitytojas.

Radio - Elektra

Radio technikas dirba naujus, taiss ir pakeičia visokiu rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuoti ir ant išimokėjimo. Išnuomuojami visiems banketams Radio - Fono amplifikatoriai su lietuviškosios plokštelėmis pigia kaina. Turtis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Linieres - 4154.

VIEŠA PADEKA

VISIEMS PASIDARBAVUSIEMS VASARIO 16 MINĖJIME

Mindaugo draugišos valdyba nuširdiai dėkoja už pasidaravimą, su karšta meile, kaip lietuviai, programoje: Tėvui Marijonui K. cerniauskiui už atlaikymą pamaldų Berisso parapiljos bažnyčioj, Šv. Cecilijos choro vedėjui-komp. V. Rymavičiui ir visiems choristoms, už išpildymą programos bažnyčioj ir draugišos patalpoj keleto gražių lietuviškų dainų sudainavimą. Ponui C. Juknevičiui už paskaitą Lietuvos kalboje, pritaikintą 16-tos Vasario minėjimui, kurie klausėsi pono Juknevičiaus paskaitos, visi susigruaidino. Kiekvienas prisiminė, kad lietuvis ir jo tėvynė Lietuva suvaržyti belaisvė.

„Arg. L. Balso“ red. ponui K. Norui už atsilankymą ir trumpą bet paskū pakalbėjimą kas link Mindaugo draugišos veikimo — kaip tikros lietuviškos ir pavyzdingos draugišos. Centro sekretoriui Hugo A. Napoliui už pasveikinimą. „El Argentino“ atstovui Guorsi, už pasveikinimą. J. Jordana, P. Ivaskevičiui už sveikinimus. Kazimieriui Pilkaui už padainavimą solo. Ponai Janai Stokūnieni už pasidaravimą prie deklamavimo su mergaitėmis ir Nelidai Marcinkevičiutei, O. šesunytei, S. Mockaitytei ir Laurinaitytei, o taipgi ir jų tėvam. Už sejojiama ženkliukų mergaitėms A. Zemaitytei, L. Marcinkevičiutei, A. Grizaitėi ir p. J. Simėnui. Už kiemo ir stalių puošimą — P. J. Vogulienėi, O. Pilkienei, A. Visibickienei ir A. Mažūkienei. Asados kepėjams: K. Janoniui, J. Stakūniui ir L. Jordan. Mosams: F. F. Zemaičiui ir taip toliau dekojam visiems bendrai pasidaravusiems ir dalyvausiuoms prie bendrų asado pietų, kurie buvo paręngti proga parminėjimo 16-tos vasario, įvykusios vas. 26.

J. Kazlauskas, sek. K. Paliukas, pirm.

BROLIŠKOS AUOKS EUROPON

Jau antrą kartą dalis mūsų pabėgėlių, esančiųjų Argentinoje, kolektyviu būdu išsiničia maisto siuntinius savo broliams, dar vargstantiems Europoje. Jų gražus savo tautiečių, nors ir nepažįstamų, atjautimas tegu primena mums, kad dar taip neseniai, prieš porą metų, ir mes kentėjome vargą ir su didžiausiu džiaugsmu su tikdavom siuntinius, kuriuos mums suaukodovalo senieji Amerikos lietuviai. Ir primintina, kad mūsų tautiečiai isikūrė Amerikoje prieš keliasdešimt metų gal ir negalėjo pilnai suprasti mūsų kenčiamų vargų, bet vis dėlto mūs atjautė.

Dar didesnė našta krinta ant mūsų, pergyvenusių tą vargą ir dabai jau esančių krašte, kur alkis, skurdas ir nedarbas nebeegzistuoja. Ir tikrumoje ne atjautimas, bet pareiga būtų kiekvienam pernesusiam vargą neužmiršti ir likusiuju. Tuo pačiu pabrėžtina, kad siuntiant pirmuosius ir antruosius siuntinius tautiečiams Europon prie jų sudarymo prisidėjo tik viena dalelė mūsų pabėgėlių esančių Argentinoje. Būtų malonu, kad ir kitos mūsų pabėgėlių grupės atjautytų mūs, kurie gal neturi nei draugų nei pažįstamų Amerikos kraštuose. Galutinai, atsiminkime vieną: ne mūsų gerasišdėkimas, bet mūsų pareiga jiems padėti.

Vyt. Jusaitis.

Buenos Aires, 15. 3. 50.

BUVĘ TREMTINIAI VĒL SUAUKAVO \$ 465

Argentinoje isikūrę buvę lietuviai tremtiniai jau antru kartą pasiuntė paramos Italijoje sergantiems lietuviams: cerniauskiui, Zadeikiui, Balandžiui ir Dobrovolskiui. Aukavo sekandiai:

Po \$ 20. Alf. Kūjis.
Po \$ 15: J. Maslavickas, Vyt. cėsna ir E. cėcys.
Po \$ 10: Vyt. Jusaitis, J. Miežinskis, J. Zubrickas, J. Gasiūnas, J. Janulis, Alf. Artmonas, Andr. Naujokas, Jurg. Marenlholcas, K. Gelbusas, Vyt. Grabauskas, Z. Krasauskas, Alf. Jurėnas, St. Gandamavičius, L. Saulys, J. Skamarauskas, V. Raciūnas, V. Vaitkevičiūtė, L. Kancauskas, Alf. Liaudenskis, Br. Zemaitis, L. Avulis, A. Adomaitis, R. Jospaits, K. Leonaivičius, Ad. Malkevičius, K. Grigas, Ad. Muskietas, J. Urbelis, J. Arstikis, Alb. Čiplys, J. Jankauskas, Ap. Naujokas, A. Jankauskas, F. šimkevičius, J. Paliukas.

Po \$ 5: A. Arasimavičius, P. Senkus, E. Mackevičius, Vl. Bandžius, B. Juozaitis, L. Muskietas, Č. Ramanauskas, A. Antakauskas, Vl. Ubaras, K. cerniauskas, S. Stanaitis ir J. Potoraitis.

51 aukotojas. Bendra suma \$ 465. šelpiamųjų ligonių adresas:

Jon. Zadeikis (cerniauski) Via Bamcompagni 33 Roma, Italia. Alg. Balandis ir Dobrovolskis: I. R. O. Camp Bagnoli, (Napoli), Italia.

Dr. E. LEVINAS

Lietuvius gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobo universitetuose, buvęs Rosario I gonišės klinikos vedėjas, dabai Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligo nius savo konsultorijoje

nuo 15 iki 18 val.

CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

NAUJI KAPAI

MIRĖ VALERIJA GUZEVIČIŲTE VABOLIENE

Kovo 15, 1950 Buenos Aires ligoninėje „Alvear“ nuo kraujo spaudimo mirė Valerija Guzevičiūtė Vaboliene. Velionė buvo gimusi Panemunio valsčiuje, Rokiškio apskrity, 1899 metais. Argentino atvyko 1928. Didžiausiam nuilfdime liko velionės vyras, Jonas Vabolis, gyvenantis savo namuose, c. Donado 863, Bs. Aires, is kur velionė tapo palydeta į amžiną poilsio vietą Chacarita kapuose, 16. 3. 50.

Valerija buvo ramaus būdo, visų gerbiama moteris. Ji su vyru skaitė „A. L. Balso“ nuo jo pirmo numerio. Atiduodami paskutinę pagarbą, laidotuvis dalyvavo visi gerb. Vabolių šeimos draugai, papuošdami a. a. Valerijos kapą gvyių geliiu vainikais. Lai bus jau lengva svetingos Argentinos žemė.
Bronė L.

AUGSBURO LIGONINĖJE MIRĖ MASIOTIENE

Sausio 31, 1950, 8 v. ryto, po sunkios ir ilgos ligos, Augsburgs D.P. ligoninėje mirė Marė Masiotienė, žinomo aušrininko, varpininko, Lietuvos svietimo ir vaikų literatūros kurėju Prano Masiošo žmona, sulaukusi 78 m. amžiaus. Palaidota Augsburgs (Vokietijoje). Ji yra motina „A. L. Balso“ bendradarbio Ono Masiošo, su žmona is tremties atvykusio į JAV. Velionės vyras, Pr. Masiošas, mirė 14. 9. 1940 Kaune, rusų bolsėvikams okupavus ir prisijungus Lietuvai.

PRIĖŠ METĄ LAIKO MIRĖ MARIJA JASINEVICIENE

Sulaukusi 69 m. amžiaus, 14. 4. 49 savos namuose San Antonio de Padua, Buenos Aires provincijoje, mirė Marija Strekelaitienė-Jasinevičienė.

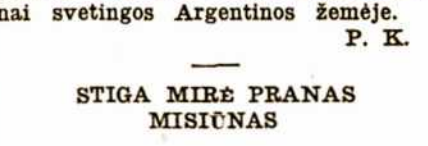
Velionė buvo gerai pažįstama Buenos Aires lietuviams, kaip Marija Meldažytė-Strekelaitienė. Buvo kilusi is Suvalkijos. Jaunystėje gyveno JAV. Ten sukūrė šeimą židini su Strekelaičiu. Užaugino du sūnus, kurie taipgi sukūrė šeimas Argentinoje.

Ilgai našlavusi, M. Strekelaitienė Argentinoje ištėjo į Juozo Jasinevičiaus namų statytoją. Marijos patstangimas prieš porą metų tapo atkviestos is tremties Argentinoj jos naujos vyro, Jasinevičiaus, sesutė su dukra. Lai bus lengva isisėtis amžinai svetingos Argentinos žemėje.

P. K.

STIGA MIRĖ PRANAS MISIČNAS

Pranas Misiūnas, lietuvis vilnietis, 52 m. amžiaus, turintis gražius namus Alsinoje, kovo 3, 1950 stiga mirė nuo širdies ligos.

„AIDAS“
Jėzus, paragavęs acto, tarė: Atlikta! ir, nulenkęs galvą, atidavė dvasią (Jon. 13, 30).

Šių Viešpaties žodžių krikščionys neturėtų pamiršti nė vieną savo gyvenimo valandą. Jie turėtų juos skelbti visiems, kurie kūno ir sielos tortūromis stengiasi atlikti Dievui tobulą patenkimą. Ar neturėtumei tarti: „Viskas atlikta! Kam tu, paikas, induse, tebeguli ant viniųtu lenti“? Visur rasime žmonių, kurie mano, kad jų sielos ir kūno kentėjimai gali suderinti juos su Dievu. Bet Jėzus sako: „Atlikta!“ Jis įvykdė tobulą patenkimą, vienintelį galimą sutaukinimą su Dievu. Jo mirtis yra tobulia auka, atlikta už visus ir kartą visiems kartoms. Dievas nepriima kitokios aukos. Jis taip pat nereikalauja, kad šita auka dar būtų kartojama kruviniu ar nekruviniu būdu. „Atlikta!“ šito tiesos žodžio nesupranta žmonės, kurie mano, kad savo išmaldomis ir aukomis, maldomis ir kitokiomis religinėmis praktomis jie gali nusipelniti išganymą. Vargas tiems, kurie dangstosi savo teismumo skarmalais ir kurių nedengia Jėzaus teismo apprasga! „Atlikta!“ To vieno žodžio pakanka visokiam žmonių saviteisui ir savigelbos

